

รายงานวิชาการ
ฉบับที่ ๓ / ๒๕๔๘

ทิศทางและแนวโน้มของอุตสาหกรรมกระจาย

สำนักพัฒนาและส่งเสริม
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

รายงานวิชาการ
ฉบับที่ ๓ / ๒๕๔๘

ทิศทางและแนวโน้มของอุตสาหกรรมกระจาย

มยุรี ป้าลวงค์

กลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
สำนักพัฒนาและส่งเสริม
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและส่งเสริม
นายมณฑป วัลยะเพ็ชร์

หัวหน้ากลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
นางเออมอร จงรักษ์

จัดพิมพ์โดย กลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน สำนักพัฒนาและส่งเสริม
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ. 10400
โทรศัพท์ (662) 202-3672-3 โทรสาร (662) 202-3606

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2548

จำนวน 50 เล่ม

ข้อมูลการลงทะเบียนการบรรณาธิการ
นางสาวยุรี ปานวงศ์
ที่ศึกษาและแนวโน้มของอุตสาหกรรมกระเจก / โดยนางสาวยุรี ปานวงศ์ กรุงเทพฯ :
กลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน สำนักพัฒนาและส่งเสริม
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่, 2548.
จำนวน 82 หน้า
รายงานวิชาการ ฉบับที่ สพส. 3 / 2548
ISBN 974-7782-679-67-7

คำนำ

อุตสาหกรรมจะเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและ การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมรถยนต์ และอุตสาหกรรม เฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย ก่อนปี พ.ศ. 2506 มีการนำเข้ากระจากต่างประเทศทั้งหมด ในขณะที่ประเทศไทยมีแหล่งวัตถุคุณภาพดีที่ใช้ในการผลิตกระจากอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ หลังจากมีการก่อสร้างโรงงานผลิตกระจากขึ้นเมื่อปี 2506 ในนามของบริษัท จำกัด เพื่อทดสอบการนำเข้ากระจากและเพื่อตอบสนองความต้องการใช้กระจากในประเทศไทย ทำให้ปริมาณการนำเข้ากระจากต่างประเทศเริ่มลดลง ปัจจุบันประเทศไทยสามารถส่ง กระชนิดต่างๆ ไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ปีละหลายพันล้านบาท สิ่งสำคัญคือกระจาก ได้เข้ามาในบทบาทและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันมากขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งใน ส่วนของวัสดุที่ใช้ทดแทนและวัสดุที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวกระจากเอง ทำให้ปริมาณ ความต้องการใช้กระจากในประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่จากการจัดตั้งเขตการค้า เสรีอาเซียนและการเปิดการค้าเสรีของไทยกับประเทศต่างๆ เป็นเหตุให้การนำเข้ากระจาก จากต่างประเทศของไทยมีปริมาณเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาการทุ่มตลาดของประเทศคู่แข่ง ที่มีต้นทุนที่ถูกกว่าและการแบ่งขันที่เข้มข้นขึ้น ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมกระจากและ บริษัทผู้ผลิตกระจากในประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง

จากเหตุผลดังกล่าว หัวหน้ากลุ่มเศรษฐกิจเริ่มและอุตสาหกรรมพื้นฐาน สำนักพัฒนาและ ส่งเสริม จึงได้มอบหมายให้ผู้เขียนทำการศึกษาและจัดทำเอกสารวิชาการ เรื่อง “พิศวงและ แนวโน้มของอุตสาหกรรมกระจาก” ขึ้น โดยการศึกษา รวบรวม วิเคราะห์และวิจัยข้อมูล ทั้ง ในด้านประวัติอุตสาหกรรมกระจากในประเทศไทย วัตถุคุณภาพที่ใช้ในการผลิตกระจาก กระบวนการผลิต ประเภทของอุตสาหกรรมกระจาก ลักษณะพิเศษของการผลิตกระจาก โครงสร้างต้นทุน การผลิตกระจากแผ่นในประเทศไทย โครงสร้างการตลาด การค้าระหว่างประเทศ การ จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน ผลกระทบของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนต่ออุตสาหกรรม กระจาก ดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ ข้อมูล การพยากรณ์แนวโน้มในอนาคต ตลอดจน

การวิเคราะห์ SWOT Analysis การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ สรุปและข้อเสนอแนะ และได้จัดพิมพ์เอกสารวิชาการดังกล่าวเป็นรูปเล่ม รวมทั้งลงในเว็บไซต์ <http://www.dpim.go.th> ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อเผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่างๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนผู้สนใจทั่วไปได้รับทราบข้อมูลต่อไป

มยรี ปalaongศ.
กคุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
สำนักพัฒนาและส่งเสริม
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	III
สารบัญ.....	V
สารบัญรูป.....	VIII
สารบัญตาราง.....	IX
บทคัดย่อ.....	XI
คำขอบคุณ.....	XIII
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา	3
การเก็บรวบรวมข้อมูล	3
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
สมมติฐานของการศึกษา	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
คำนิยามศัพท์.....	5
2 อุตสาหกรรมกระจายในประเทศไทย.....	7
ประวัติอุตสาหกรรมกระจายในประเทศไทย	7
วัตถุคุณที่ใช้ในการผลิตกระจาย	10
กระบวนการผลิตกระจาย	14

บทที่	หน้า
กระบวนการผลิตกระจกซีท	14
กระบวนการผลิตกระจกโพลต	15
ประเภทของอุตสาหกรรมกระจก	18
อุตสาหกรรมการผลิตกระจกขึ้นพื้นฐาน	18
อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากกระจกแผ่น	19
ลักษณะพิเศษของการผลิตกระจก	21
โครงสร้างต้นทุนการผลิตกระจกแผ่นในประเทศไทย	22
โครงสร้างการตลาด	23
ลักษณะตลาด (market description)	24
ช่องทางการตลาด (trade channel)	25
ราคาจำหน่าย (unit pricing)	26
การค้าระหว่างประเทศ	27
การส่งออกกระจก	27
การนำเข้ากระจก	35
การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน	44
ผลกระทบของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนต่ออุตสาหกรรมกระจก	51
ผลในทางบวก	51
ผลในทางลบ	52
นโยบายของรัฐ	53
ด้านการส่งเสริมลงทุน	53
ด้านวัตถุคุณภาพ	55
ด้านการส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์กระจก	56
ด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม	57

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัยและผลการวิเคราะห์	58
วิธีดำเนินการวิจัย	58
การวิเคราะห์ SWOT Analysis	66
การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์	67
ขั้นตอนการนำเข้าปัจจัย.....	67
ขั้นตอนการจับคู่ (the matching stage).....	70
4 สรุปและข้อเสนอแนะ	74
สรุปผลการศึกษา.....	74
ข้อเสนอแนะ	75
ภาคผนวก	
ก ผลการวิเคราะห์ความต้องการใช้กระจายโดยใช้โปรแกรม SPSS	78
บรรณานุกรม	81

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1 กระบวนการผลิตกระเจรษระบบไฟล์	17
2 เมตริกปัจจัยภายในและภายนอกของอุตสาหกรรมกระเจรษ.....	71
3 เมตริกอุปสรรค โอกาส จุดอ่อน และจุดแข็ง ของอุตสาหกรรมกระเจรษ	72

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนผู้ผลิต กำลังการผลิตในปีพ.ศ. 2546	10
2 คุณสมบัติของสารประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระเจก	13
3 สารที่ทำให้เกิดสีต่าง ๆ ในผลิตภัณฑ์แก้วและกระเจก	13
4 สัดส่วนการใช้วัตถุดิบในการผลิตต่อผลิตภัณฑ์ 1 เมตริกตัน	14
5 ต้นทุนการผลิตกระเจกแผ่นในประเทศไทย	22
6 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกกระเจกปีพ.ศ. 2535-2540	29
7 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกกระเจกปีพ.ศ. 2541-2546	30
8 มูลค่าการส่งออกกระเจกລວດລາຍ (พິກັດ 7003) ຂອງປະເທດໄທ ປີພ.ສ. 2544-2546	32
9 มูลค่าการส่งออกໂຟຣົກລາສ (ພິກັດ 7005) ຂອງປະເທດໄທ ປີພ.ສ. 2544-2546	33
10 มูลค่าการส่งออกกระຈນິຣັກຍ (ພິກັດ 7007) ຂອງປະເທດໄທ ປີພ.ສ. 2544-2546	34
11 มูลค่าการส่งออกกระຈເງາ (ພິກັດ 7009) ຂອງປະເທດໄທ ປີພ.ສ. 2544-2546	35
12 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้ากระเจกปีพ.ศ. 2535-2540	37
13 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้ากระเจกປີພ.ສ. 2541-2546	38
14 มูลค่าการนำเข้ากระຈລວດລາຍ (ພິກັດ 7003) ຂອງປະເທດໄທ ປີພ.ສ. 2544-2546	39
15 มูลค่าการนำเข้ากระຈໂຟຣົກລາສ (ພິກັດ 7005) ຂອງປະເທດໄທ ປີພ.ສ. 2544-2546	40

ตารางที่		หน้า
16 มูลค่าการนำเข้ากระจกโค้ง (พิกัด 7006) ของประเทศไทย ปีพ.ศ. 2544-2546	41	
17 มูลค่าการนำเข้ากระจกนิรภัย (พิกัด 7007) ของประเทศไทย ปีพ.ศ. 2544-2546	42	
18 มูลค่าการนำเข้ากระจกเงา (พิกัด 7009) ของประเทศไทย ปีพ.ศ. 2544-2546	43	
19 รายละเอียดพิกัดศุลกากรของผลิตภัณฑ์กระจก.....	43	
20 อัตราภาษีนำเข้ากระจกแผ่นจากกลุ่มประเทศอาเซียนเดือนธันวาคม ปีพ.ศ. 2536	47	
21 General Formula of Fast Track Tariff Reduction Program (tariff rates above 20 %)	49	
22 ค่าประมาณการของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ปีพ.ศ. 2547-2551.....	63	
23 แนวโน้มความต้องการใช้กระจกของประเทศไทย ปีพ.ศ. 2547-2551	64	
24 เปรียบเทียบผลความต้องการใช้กระจกที่เป็นจริงกับผลการคำนวณใน รอบ 11 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2536-2546) และพยากรณ์ ปีพ.ศ. 2547-2551	65	
25 เมตริกการประเมินปัจจัยภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix--IFE Matrix)	68	
26 เมตริกการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix).....	69	

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมกระจก เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความสำคัญและเชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมการผลิตถนนต์ ปัจจุบันมีบริษัทผู้ผลิตกระจกจำนวน 3 ราย ซึ่งในอดีตประเทศไทยเคยนำเข้าจากต่างประเทศทั้งหมด ต่อมามีอุตสาหกรรมกระจก ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลทั้งในส่วนของการส่งเสริมการลงทุน และวัตถุดิบหลักที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการใช้ในประเทศและทดแทนการนำเข้า วัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างภาระการผลิต ความต้องการใช้ ตลาด การนำเข้า การส่งออก และบทบาทของรัฐบาล โดยได้ทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ รวมทั้งศึกษา จุดแข็ง (strengths) จุดอ่อน (weaknesses) โอกาส (opportunities) และอุปสรรค (threats) โดยใช้ SWOT Analysis ส่วนการวิเคราะห์เชิงปริมาณใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิตริ (econometric) ที่เรียกว่า “การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน” (multiple regression analysis) สำหรับการพยากรณ์แนวโน้มความต้องการใช้กระจกในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551

ผลการการวิเคราะห์โครงสร้างของอุตสาหกรรมกระจกพบว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงจากการตลาดผู้ขายตามมาเป็นตลาดผู้ซื้อย้ายน้อยราย โดยมีการแบ่งขั้นและรวมกลุ่มธุรกิจกันมากขึ้น เนื่องจากอุตสาหกรรมกระจกเป็นอุตสาหกรรมที่มีปริมาณล้น (oversupply) จึงมีการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศประกอบกับการเปิดเสรีการค้าอาเซียน ทำให้อุตสาหกรรมกระจกมีถูกทางในการเข้าไปแบ่งส่วนแบ่งตลาดจากประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน

ผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis พบร่วมกับผลการประเมินปัจจัยภายในด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix-- IFE Matrix) ซึ่งมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2.35 แสดงว่า อุตสาหกรรมกระจกอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดแข็งในระดับปานกลาง ส่วนผลการประเมินปัจจัยภายนอกด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix) ซึ่งมีคะแนนถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2.45 แสดงว่า อุตสาหกรรมกระจกอยู่ในตำแหน่งที่มีอุปสรรคระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์เมทริก

อุปสรรค โอกาส จุดอ่อน จุดแข็ง (TOWS Matrix) พบอุตสาหกรรมกระเจเจอยู่ในช่วง ST มีทั้งจุดแข็งและอุปสรรค

สำหรับการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการใช้กับปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปริมาณการผลิตรายนต์ และมูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง เป็น การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงช้อน (multiple regression analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มาคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และพยากรณ์ความต้องการใช้กระจายในอนาคตอีก 5 ปีข้างหน้า

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อบริมาณความต้องการใช้กระจายในประเทศไทย คือ ปริมาณการผลิตรายนต์และมูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง ซึ่งปัจจัยทั้งสองตัวนี้สามารถอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงในปริมาณความต้องการใช้กระจายได้ถึงร้อยละ 92.5 โดยปริมาณความต้องการใช้กระจายในประเทศจะเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกับมูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับความเชื่อมั่น 99 ส่วนปริมาณการผลิตรายนต์ จะเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงข้ามกับปริมาณความต้องการใช้กระจาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 การพยากรณ์แนวโน้มความต้องใช้กระจายในประเทศในช่วงปีพ.ศ. 2547-2551 เท่ากับ 661,156 693,113 715,846 745,493 และ 779,900 เมตริกตัน ตามลำดับ

จากการศึกษาจะเห็นว่า ปริมาณความต้องการใช้กระจายในอนาคตเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะร่วมกันกำหนดทิศทางและหาแนวทางป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งในด้านวัตถุดิบ การค้าและการลงทุน ตลอดจนการกำหนดมาตรการรองรับการเปิดเสรีการค้า เพื่อป้องกันปัญหาการทุ่มตลาด (dumping) และการกีดกันทางการค้า (trade barriers) ที่ไม่ใช่ภาย เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับอุตสาหกรรมกระจายภายในประเทศต่อไป

คำขอคุณ

ผู้เขียนขอขอบคุณผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกระจก สำหรับข้อมูล ความรู้ และ
คำแนะนำ ขอขอบคุณหัวหน้ากลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสำหรับการตรวจ
แก้ไขต้นฉบับ และคำแนะนำต่างๆ ในการจัดทำเอกสารวิชาการฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วง
ไปด้วยดี

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมกระเจ้าเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานรองรับความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งยังชื่อมโยงไปยังอุตสาหกรรมอื่น เช่น อุตสาหกรรมเครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ จึงกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมกระเจ้าเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (value added) ต่อทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ทรัพยากรถ่าน แรดส์สปาร์ โอดโลไมต์ และหินปูน วัตถุคุณที่ใช้ในการผลิตกระเจ้าส่วนใหญ่เป็นวัตถุคุณที่ผลิตได้ภายในประเทศ มีการพึ่งพาวัตถุคุณนำเข้าจำนวนมาก ประกอบกับอุตสาหกรรมกระเจ้ามีคุณลักษณะพิเศษหลายประการที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมประเภทอื่น กล่าวคือ นอกจากจะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงมาก (technology intensive) และต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก (capital intensive) แล้วยังมีคุณสมบัติเฉพาะของอุตสาหกรรมกระเจ้าคือ เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องมีการผลิตอย่างต่อเนื่อง (continuous process) ติดต่อกันตลอด 24 ชั่วโมง นับตั้งแต่เริ่มจุดเผารังเร็กจนกระทั่งถังถังอายุหมด (ประมาณ 8 ปี โดยเฉลี่ย) และไม่สามารถหยุดหรือชะลอการผลิตได้ไม่ว่าสภาพตลาดจะเอื้ออำนวยหรือไม่ก็ตาม เพราะจะทำให้ตลาดหมดรายหายใจก่อให้เกิดปริมาณล้น (oversupply) ของกระเจ้าขึ้น ด้วยเหตุนี้การตัดสินใจลงทุนจึงต้องคำนึงถึงความต้องการของกระเจ้าในระยะยาว โรงงานที่ผลิตกระเจ้าส่วนใหญ่ทั่วโลก จึงจำเป็นต้องหาทางระบายผลผลิตส่วนเกินออกนอกประเทศ ทำให้เกิดปัญหาการทุ่มตลาดกระเจ้าในประเทศต่าง ๆ และจากการเปิดตลาดการค้าเสรีภายในประเทศทำให้มีการนำเข้ากระเจ้าจากต่างประเทศมากขึ้น การแบ่งขันของอุตสาหกรรมกระเจ้าภายในประเทศจึงมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น สร้างปัญหาให้เก็บรังษีพูดิกระเจ้าในประเทศเป็นอย่างยิ่ง

จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมกระเจ้าเป็นสินค้าชนิดหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการที่ประเทศไทยใช้นโยบายการค้าเสรี ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

กระทรวงจำเป็นต้องทำการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตกลงต่าง ๆ ของนโยบายการค้าเสรีที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้ สิ่งหนึ่งที่มีผลกระทบต่อธุรกิจภายในประเทศก็คือ ผลจากการที่ต้องมีการปรับอัตราอากรขาเข้าของสินค้าตามแผนการปรับลดที่ประเทศไทยได้มีการตกลงกันไว้กับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้มีการนำร่องจากประเทศต่างประเทศปริมาณมากในแต่ละปี ทำให้เกิดการแย่งส่วนแบ่งการตลาดระหว่างประเทศที่ร้อยละ 10-13 ต่อปี และจากการที่รัฐบาลไทยได้เสนอให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area--AFTA) ขึ้น เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน เพื่อรองรับสถานการณ์เศรษฐกิจการค้าโลกที่จะเปิดเสรี และต้องการขยายตลาดการค้าภายในอาเซียนให้กว้างขวางขึ้น รวมทั้งเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศมาสู่ประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียน อุตสาหกรรมจะจึงถูกจัดให้อยู่ในข่ายสินค้าที่ต้องเร่งลดภาษี (fast track) กล่าวคือ จะต้องลดอัตราภาษีศุลกากร สำหรับสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศไทยภาคอาเซียนให้เหลือร้อยละ 0-5 ภายใน 7 ปี นับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2537 ทำให้มีปริมาณการนำเข้ากระชากสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการภายในประเทศที่ต้องลดราคาแข่งขันกับกระทรวงนำเข้าที่มีราคาถูก อันเนื่องมาจากประเทศคู่แข่งที่สำคัญ คือ อินโดนีเซียมีความได้เปรียบในด้านต้นทุนพลังงาน แรงงาน และภาษีนำเข้าต่ำกว่าตุ่นเดียว

จากการที่ผู้ประกอบการภายในประเทศได้รับผลกระทบจากการนำเข้าและการประคับเขตการค้าเสรี ทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องกำหนดมาตรการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อคุ้มครองผู้ประกอบการในประเทศในระหว่างการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าเสรี โดยกำหนดมาตรการต่าง ๆ เช่น มาตรฐานบังคับกระจ ก โ ฟ ล ต ไ ส และ โ ฟ ล ต ს ี ต ด แ แ ง ที่ จำ หน า ย ไ น ร า ช อา ณ า จ က ร การกำหนดให้มีการปรับราคาคลัง (check price) ใช้ปืนฐานในการประเมินอากรขาเข้า เนื่องจากราคานำเข้าเป็นราคากลางเพื่อให้ผู้ประกอบการภายในประเทศแข่งขันได้อย่างเป็นธรรม

ตลาดหลักของกระจ ก โ ฟ ล ต ไ ส โดยรวมส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศและส่งออกเพื่อระบายปริมาณการผลิตส่วนเกิน ซึ่งก็ต้องประสบกับการแข่งขันอย่างรุนแรงในตลาดโลก เนื่องจากผู้ผลิตทุกประเทศต้องการรายผลผลิตส่วนเกิน

ออกแบบต่อสู่ตลาดต่างประเทศ เช่น กัน ดังนั้นมีปริมาณความต้องการใช้ภายในประเทศลดลง เนื่องจากภาวะวิกฤตด้านเศรษฐกิจของไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา จึงมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมกระจกแผ่นเป็นอย่างยิ่ง ประกอบกับการเข้าสู่ตลาดการค้าเสรี มีการปรับโครงสร้างพิກัดอัตราค่าต้นทุนและการเร่งปรับลดภาระตามข้อตกลงของอาฟเตอร์สั่งผลให้ปริมาณกระดาษนำเข้าจากประเทศไทยเพื่อนำบ้านในแถบอาเซียนหลักเข้ามาเพิ่มสูงขึ้น และการเปลี่ยนแปลงตลาดภายในประเทศสูงขึ้นเรื่อยๆ จากเหตุผลดังกล่าว ทางผู้จัดทำจึงนำมาร่วมกัน ด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ในการดำเนินการ จึงได้ตัดสินใจจัดทำแผนการพัฒนาฯ ขึ้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันในระดับนานาชาติ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในประเทศไทย ให้ได้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาภาพรวมทางการตลาดของอุตสาหกรรมกระจกในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาบทบาทและนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมกระจกในประเทศไทย
3. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มในอนาคต โดยจะทำการพยากรณ์ปริมาณความต้องการใช้ในอนาคตเป็นเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2551
4. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุตสาหกรรมกระจกในประเทศไทย

ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาภาพรวมภาวะเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมกระจกของไทย และแนวโน้มในอนาคต
2. ศึกษาวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของอุตสาหกรรมกระจก

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาจะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) อนุกรมเวลา (time series data) เป็นรอบ 11 ปี ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2536-2546 โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ดังนี้ ข้อมูลสถิติของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการส่งออกกระทรวงพาณิชย์

กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย องค์การสหประชาชาติ วารสาร บทความ เอกสารการศึกษา และอินเตอร์เน็ต รวมถึงสМИ 다양한 ที่เกี่ยวข้องนำมาวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) จะเป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของอุตสาหกรรมกระจกในประเทศไทย โดยสร้างและลักษณะตลาด ภาระการผลิต การใช้การนำเข้า การส่งออก นโยบายและบทบาทของรัฐบาลที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมกระจก การวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ จุดอ่อน จุดแข็ง ของอุตสาหกรรมกระจก และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ โอกาส และอุปสรรค ที่มีผลต่ออุตสาหกรรมกระจกด้วย SWOT Analysis

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) เพื่อประมาณความต้องการใช้กระจห่วง พ.ศ. 2547-2551 โดยการพยากรณ์แนวโน้มความต้องการใช้กระจกในอนาคต ด้วยเครื่องมือทางเศรษฐกิจที่เรียกว่า “การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน” (multiple regression analysis) แนวโน้มความต้องการกระจกของไทยในช่วงปี พ.ศ. 2547-2551 เป็นตัวแปรตามซึ่งได้รับผลกระทบจากตัวแปรอิสระ คือ ปริมาณการผลิตรถยนต์ และมูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง ใช้ข้อมูลรอบ 11 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2546 ซึ่งการวิเคราะห์เชิงปริมาณนี้จะอาศัยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม SPSS ในการคำนวณผล

สมมติฐานของการศึกษา

ปริมาณความต้องการใช้กระจกมีความสัมพันธ์ในทิศเดียวกันกับปริมาณการผลิตรถยนต์และมูลค่าของอุตสาหกรรมการก่อสร้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงภาพรวมโครงการสร้างและลักษณะของอุตสาหกรรมกระจกของประเทศไทยโดยรวม
2. เพื่อทราบแนวโน้มความต้องการใช้กระจกในประเทศไทยใน 5 ปี (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2551)

3. เพื่อทราบ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุตสาหกรรมกระจกของไทย
4. เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจและการออกน้ำยาในการร่วมกันกำหนดทิศทางนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหาอุตสาหกรรมกระจกต่อไป

คำนิยามศัพท์

กระจก (glass) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแร่ทรายแก้ว โดโลไมต์ เฟลเดอร์สปาร์ โซดาแอลูมิเนียม และสารเคมี โดยผ่านกระบวนการหลอมด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ $1,600^{\circ}\text{C}$ แล้วดึงแก้วเป็นแผ่นเพื่อผลิตเป็นกระจกชีท หรือใช้กระบวนการหลอยตัวของเนื้อแก้วบนดินบุกเหลวเพื่อผลิตเป็นกระจกโฟลต จะผ่านขั้นตอนอื่นหรือไม่ก็ได้ ได้แก่ กระจกโฟลต กระจกชีท กระจกโฟลตสีตัดแสง กระจกลวดลาย กระจกเงา กระจกสะท้อนแสง กระจกหนา กระจกหนา กระจกนิรภัยแบบเปอร์ กระจกนิรภัยหลายชั้น

กระจกพื้นฐาน (basic glass) หมายถึง กระจกโฟลต หรือกระจกชีท เป็นแผ่นเรียบใส สำหรับใช้งานในอาคารบ้านเรือนหรือใช้ในการผลิตกระจกที่มีขั้นตอนสูงขึ้น

กระจกต่อเนื่อง (secondary fabricated glass) หมายถึง การนำกระจกโฟลต หรือกระจกชีทมาผ่านกระบวนการผลิตในขั้นตอนที่ยกขึ้น ได้แก่ กระจกลวดลาย กระจกเงา กระจกสะท้อนแสง กระจกหนา กระจกนิรภัยแบบเปอร์ กระจกนิรภัยหลายชั้น

กระจกโฟลตสีตัดแสง (heat absorbing float glass) หมายถึง กระจกโปร่งใส ซึ่งตีต่าง ๆ เกิดจากการเติมอ็อกไซด์ของโลหะ เช่น เหล็ก หรือซีลินีียมลงในส่วนผสมของวัตถุคิด จึงช่วยในการดูดกลืนพลังงานความร้อนได้เป็นอย่างดี

กระจกลวดลาย (figured) หมายถึง กระจกที่มีลวดลายพิมพ์ลึกลงบนด้านหนึ่งของแผ่นกระจกให้คุณสมบัติกึ่งทึบกึ่งใสสามารถมองผ่านได้เพียงสลับ ๆ

กระจกเงา (mirror) หมายถึง กระจกที่ผลิตจากกระจกโพลิสและกระจกโพลต สีตัดแสงผ่านกรรมวิธีเคลือบเงา

กระจกสะท้อนแสง (heat reflective glass) หมายถึง กระจกที่ผลิตโดยกรรมวิธี Magnetic Sputtering

กระจกหน่วยความร้อน (insulating glass unit) หมายถึง กระจกที่ผลิตโดยการนำกระจก 2 แผ่น มาประกอบกันโดยมีเฟรมอะลูมิเนียมคั่นกลาง เป็นกระจกที่ช่วยในด้านการประหยัดพลังงาน ป้องกันการถ่ายเทความร้อนระหว่างภายนอกภายนอกอาคาร

กระจกนิรภัยเพอร์ (tempered safety glass) หมายถึง กระจกที่มีลักษณะทั่วไป เมื่อฉีดน้ำแรงดันสูงใส่จะแตกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ไม่มีคม

กระจกนิรภัยหลายชั้น (laminated safety glass) หมายถึง กระจกที่ผลิตขึ้นจากการนำกระจกตั้งแต่สองแผ่นขึ้นไปมาเย็บติดกันโดยมีแผ่นฟิล์มที่เหนียวและทนทานซ่อนอยู่ระหว่างกลาง ทำหน้าที่ยึดเกาะให้กระจกทั้งสองแผ่นติดกัน

บทที่ 2

อุตสาหกรรมกระจกในประเทศไทย

ประวัติอุตสาหกรรมกระจกในประเทศไทย

ก่อนปีพ.ศ. 2506 ประเทศไทยนำเข้ากระจากต่างประเทศ โดยส่วนใหญ่จะนำเข้าจากประเทศฝรั่งเศส ในปีพ.ศ. 2506 โรงงานผลิตกระจกแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นในนามของ บริษัท กระจกไทย จำกัด โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีกำลังการผลิตปีละ 230,850 เมตริกตัน ตั้งโรงงานที่จังหวัดสมุทรปราการ หลังจากมีโรงงานผลิตกระจกดังกล่าวปริมาณการนำเข้าก็ลดลง ต่อมาในปีพ.ศ. 2507 บริษัท อาชาอีกเลาส์ จำกัด แห่งประเทศไทย ญี่ปุ่น ได้เข้าร่วมทุนและได้เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด ทำการผลิตกระจกแผ่นชนิดกระจกซีทในระบบ Fourcault โดยผลิตเฉพาะกระจกใส และกระจกฟ้าแต่เนื้องจากเป็นผู้ผลิตเพียงรายเดียว ทำให้ผลผลิตกระจกไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด จึงขยายกำลังการผลิตโดยก่อสร้างเตาเผาชีทอีก 1 เตา ในปีพ.ศ. 2509 บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด ได้ซักชวนให้บรรดาผู้ที่เคยนำเข้ากระจกจากประเทศฝรั่งเศสหันมาเป็นตัวแทนจำหน่ายให้แก่บริษัท โดยมีนโยบายไม่เพิ่มจำนวนตัวแทนจำหน่าย ทำให้ตลาดขายส่งกระจกไม่มีการแข่งขันเป็นเวลาเกือบ 2 ทศวรรษ

ต่อมาในปีพ.ศ. 2514 บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด ได้สร้างโรงงานแห่งที่สองขึ้นและเริ่มผลิตกระจกคลาสสิก กระจกใส กระจกสี โดยได้ขยายกำลังการผลิตและปรับปรุงระบบการผลิตมาเป็น Asahi เพื่อรับรับความต้องการภายในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น และได้ขยายกำลังการผลิตโดยใช้เงินลงทุนสูงถึง 2,000 ล้านบาท เพื่อนำเทคโนโลยีการผลิตกระจกแผ่นในระบบ Float ที่ทันสมัยที่สุดมาใช้ ทำให้ได้กระจกโฟลตคุณภาพดีเทียบเท่าต่างประเทศ โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนในปี 2524 และทำการผลิตในปีพ.ศ. 2527

ในปีพ.ศ. 2532 บริษัท กระจกสยาม จำกัด ได้เปิดดำเนินการผลิต และได้รับการส่งเสริมการลงทุน มีกำลังการผลิตปีละ 29,700 เมตริกตัน ตั้งโรงงานที่นิคมอุตสาหกรรมบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ในปีพ.ศ. 2534 บริษัท บางกอกโพลทกglas จำกัด ได้เปิดดำเนินการผลิต และได้รับการส่งเสริมการลงทุน มีกำลังการผลิต 131,400 เมตริกตัน ตั้งโรงงานที่ จังหวัดชลบุรี

ในปีพ.ศ. 2535 บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด (ปัจจุบันบริษัทแม่ได้ซื้อ กิจการและเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ คอร์ป จำกัด) ได้ดำเนินการผลิต และได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างเครือซีเมนต์ไทยกับ Guardian Industries Cooperation ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกำลังการผลิตปีละ 131,400 เมตริกตัน ตั้งโรงงานที่เขตอุตสาหกรรมเครือซีเมนต์ไทย จังหวัดสระบุรี

เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2538 บริษัทที่ผลิตกระจกได้รับการส่งเสริมการลงทุน จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอีก 3 บริษัท ดังนี้

1. บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด ขอส่งเสริมผลิตกระจกแผ่นเรียบใสและสี (clear and coloured float glass) กำลังการผลิตปีละ 186,000 เมตริกตัน ลงทุนทั้งสิ้น 3,300 ล้านบาท ตั้งบริษัทขึ้นใหม่ ชื่อบริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ ระยะ จำกัด มีทุนจดทะเบียน 825 ล้านบาท ตั้งโรงงานที่เขตอุตสาหกรรมระยะ อำเภอป่าบ้านค่าย จังหวัดระยอง

2. บริษัท กระจกสยาม จำกัด ขอส่งเสริมกระจกแผ่นเรียบใส และสี กำลังการผลิต ปีละ 180,00 เมตริกตัน โดยจะจัดตั้งบริษัทใหม่ (ใช้ชื่อ บริษัท กระจกโพลทสยา姆 จำกัด) มีทุนจดทะเบียน 600 ล้านบาท ไทยถือหุ้นร้อยละ 51 อังกฤษถือหุ้นร้อยละ 49 ตั้งโรงงานอยู่ที่จังหวัดระยอง กระจกแผ่นที่ผลิตได้จำหน่ายในประเทศไทย 80 ส่งออกต่างประเทศ ร้อยละ 20

3. บริษัท กระจกไทยอาชาเอ็ม จำกัด (มหาชน) ขอส่งเสริมผลิตกระจกแผ่นเรียบและกระจกเคลือบ กำลังการผลิตปีละ 182,500 เมตริกตัน ลงทุนทั้งสิ้น 3,500 ล้านบาท ตั้งโรงงานที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ จังหวัดระยอง กระจกแผ่นที่ผลิตได้ส่วนใหญ่จำหน่ายในประเทศไทย

ในปีพ.ศ. 2541 ประเทศไทย มีกำลังการผลิตกระจกแผ่นทั้งสิ้น 823,900 เมตริกตัน ต่อปี ในจำนวนนี้ผู้ผลิต 2 ราย คือ บริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ ระยะ จำกัด และบริษัท บางกอกฟลักกลาส จำกัด เมื่อเริ่มทำการผลิตมีเงื่อนไขต้องส่งออกร้อยละ 50 ของปริมาณ การผลิต และตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ได้มีการยกเลิกเงื่อนไขการส่งออก ร้อยละ 50 ของผู้ผลิตทั้ง 2 ราย เนื่องจากธุรกิจมีนโยบายให้ส่งเสริมการผลิตกระจกมีการ แข่งขันอย่างเสรี ตามมติที่ประชุมสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อเริ่มแรก อุตสาหกรรมกระจกทำการผลิตด้วยกำลังการผลิตเพียง 29,250 เมตริกตันต่อปี ในช่วง ระยะเวลาประมาณ 30 ปีต่อมาประเทศไทยมีกำลังการผลิตกระจกเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก 794,650 เมตริกตันต่อปี หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 26,488.33 เมตริกตันต่อปี การเพิ่มขึ้นของกำลัง การผลิต เนื่องมาจากผู้ผลิตต้องการให้เกิดการประหยัดต่อขนาด (economies of scale)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีโรงงานผลิตกระจกแผ่นเรียบ 3 บริษัท คือ บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) ตั้งโรงงานอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี และ ระยะ ณ (ได้รวมธุรกิจจากบริษัท บางกอกฟลักกลาส จำกัด เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545) บริษัทในเครือบริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ จำกัด ตั้งโรงงานอยู่ที่จังหวัด สาระบุรี และระยะ และบริษัท กระจกสยาม จำกัด ตั้งโรงงานอยู่ที่จังหวัดจะเชิงเทรา ซึ่งทั้งอุตสาหกรรมมีกำลังการผลิตรวมทั้งสิ้น 823,900 เมตริกตันต่อปี อุตสาหกรรม กระจกมีการรวมตัวเป็นกลุ่มบริษัท ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และเป็นแบบสำเร็จรูปทั้ง Know-how และเครื่องจักรมาจากต่างประเทศ ทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตเทียบได้ ในระดับสากล โดยใช้วัสดุดิบที่ผลิตได้ในประเทศไทยเป็นหลัก เช่น รายแก้ว เพลต์สปาร์ โอดโลไมต์ และหินปูน ทั้งยังก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมกระจก นิรภัย กระจกเงา และการแปรรูปกระจกต่าง ๆ แต่มีข้อจำกัดของเทคโนโลยีที่ไม่มีความ ยืดหยุ่นในการผลิต และเป็นอุตสาหกรรมที่อาศัยปัจจัยทางด้านพลังงานเป็นสำคัญ เพราะต้องเดินเครื่องจักรตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้มีจุดคุ้มทุนสูง ประกอบกับเป็นอุตสาห- กรรมที่ตอบสนองความต้องการใช้ภายในประเทศเป็นหลัก

ตารางที่ 1 จำนวนผู้ผลิต กำลังการผลิตในปีพ.ศ. 2546

ชื่อบริษัทผู้ผลิต	กำลังการผลิต (ตัน/ปี)
1. บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด	448,450
2. บริษัท กระจกสยาม จำกัด	58,050
3. บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด (โรงงานสารบุรีเปลี่ยนชื่อ เป็นบริษัท การ์เดียน อินดัสทรีส์ คอร์ป จำกัด และ โรงงานระยองเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ระยอง จำกัด)	317,400
รวม	823,900

หมายเหตุ: กำลังการผลิตในที่นี้ หมายถึง กำลังการผลิตตามความสามารถของเตาหโลม และกำลังการผลิตที่คิดเฉลี่ยตามระยะเวลาเปิดใช้ โดยไม่รวมเตาหโลมที่หยุด/ปิดการผลิต ที่มา: จากการสอบถามผู้ประกอบการ

วัตถุคิบที่ใช้ในการผลิตกระจก

วัตถุคิบที่ใช้ในการผลิตกระจกประกอบด้วย รายเก้า เป็นวัตถุคิบหลัก เฟลเดอร์สปาร์ โอดิโนมีต์ หินปูน โซดาแอลู เศษแก้ว และวัตถุคิบอื่น ๆ วัตถุคิบส่วนใหญ่เป็นวัตถุคิบที่มีการผลิตในประเทศประมาณร้อยละ 80 มีเพียงบางประเภทที่ต้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ เช่น โซดาแอลู โซเดียมซัลเฟต ซิลิเนียม โคบอเลตต์ ไอออนออกไซด์ และมีการนำเศษกระจกลับมาใช้ใหม่ (recycle) ซึ่งช่วยประหยัดวัตถุคิบในประเทศและเงินตราต่างประเทศ จากวัตถุคิบนำเข้าได้ในระดับหนึ่ง วัตถุคิบที่ใช้ในการผลิตประกอบด้วย

1. รายเก้า (Silica Sand) เป็นรายบริสุทธิ์ที่มีปริมาณ ซิลิกาไนโอดอกไซด์ (SiO_2) เป็นองค์ประกอบร้อยละ 95-99 ปีนไป และมีสารประกอบอื่น ๆ เช่น ออกไซด์อลูมิเนียม (Al_2O_3) เหล็กออกไซด์ (Fe_2O_3) แคลเซียมออกไซด์ (CaO) และแมกนีเซียมออกไซด์ (MgO) รายเก้าเป็นวัตถุคิบหลักที่ทำให้เกิดโครงสร้างแห่งความเป็นแก้ว แหล่งผลิตรายเก้าที่สำคัญของประเทศไทยอยู่ทั่วภาคตะวันออก เช่น ระยะทาง จันทบุรี และยังมีแหล่งสำรองในแถบชายฝั่งทะเลทางภาคใต้

รายเก้าเป็นแร่ที่รักษาในนโยบายให้สงวนไว้สำหรับใช้ในภาคเศรษฐกิจไม่มีการส่งออก และเป็นการผลิตเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในประเทศเท่านั้น ซึ่งการผลิตและ

การใช้มีปริมาณไกล์เดียงกัน คาดว่าปริมาณสำรองทรัพยากรากจะมีประมาณ 253 ล้านตัน แต่ แหล่งแร่เหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ไกล์ชาญฝั่งทะเลและเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรืออยู่ในเขตพื้นที่ป่า อนุรักษ์ อาจมีปัญหาผลกรรมต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นอุปสรรคสำคัญในการผลิตทรัพยากรากในอนาคตได้

2. โดโลไมต์ (Dolomite) แร่โดโลไมต์เป็นแร่ที่เกิดจากตะกอนของแคลเซียมและแมกนีเซียมทับถมกัน สูตรทางเคมี คือ $\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$ ซึ่งจะช่วยให้ตัวผลิตภัณฑ์คงรูป (set ตัว) ได้เร็วขึ้น แหล่งผลิตโดโลไมต์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระจูกอยู่ที่จังหวัดกาญจนบุรี เพราะอยู่ไกล์โรงงานอุตสาหกรรมกระจาดและประยุคค่าขนส่ง ปัจจุบันยังมีการผลิตโดโลไมต์ในจังหวัดอื่น เช่น เพชรบูรณ์ แพร่ พังงา นครศรีธรรมราช ตรัง และ สุราษฎร์ธานี สำหรับการผลิตในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อการส่งออก

3. หินปูน (Limestone) หินปูน หมายถึง หินตะกอนที่มีสารประกอบของแคลเซียมคาร์บอเนต (CaCO_3) มากกว่าร้อยละ 50 โดยนำหนัก โดยทั่วไปหินตะกอนชนิดคาร์บอเนตประกอบด้วยแคลไซต์ร้อยละ 95 และโดโลไมต์ร้อยละ 5 แหล่งหินปูนของไทย มีแหล่งสำรองกระจุดกระจายอยู่เกือบทั่วไป ยกเว้นภาคอีสาน การผลิตหินปูนเป็นการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการใช้ในประเทศไทยโดยนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมปูนซิเมนต์ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง เป็นต้น แต่สำหรับหินปูนที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระจุส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตในจังหวัดสระบุรี

4. เฟล็ดสปาร์ (Feldspar) หรือหินฟันม้า เฟล็ดสปาร์ที่พบในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามปริมาณ K_2O และ Na_2O ที่มีอยู่ในเนื้อแร่ ได้แก่

4.1 โพแทสเฟล็ดสปาร์ หรือโพแทสเซียมเฟล็ดสปาร์จะมี K_2O ในเนื้อแร่มากกว่าร้อยละ 10 หมายถึง เฟล็ดสปาร์ที่มีปริมาณของ K_2O ในเนื้อแร่มากกว่า Na_2O มากพบในเฟล็ดสปาร์ที่ผลิตจากสายหินเพกมาไทด์

4.2 โซดาเฟล็ดสปาร์ หรือโซเดียมเฟล็ดสปาร์ มีปริมาณของ Na_2O ในเนื้อแร่มากกว่าร้อยละ 7 หมายถึง เฟล็ดสปาร์ที่มีปริมาณของ Na_2O ในเนื้อแร่มากกว่า K_2O มากพบในเฟล็ดสปาร์ที่ผลิตจากหินเฟล็ดสปาร์

4.3 เฟล็ดสปาร์ หรือเฟล็ดสปาร์กะเทย จะมีปริมาณของ K_2O ในเนื้อแร่น้อยกว่าร้อยละ 10 และมีปริมาณของ Na_2O ในเนื้อแร่น้อยกว่าร้อยละ 7 หมายถึงเฟล็ดสปาร์

ที่มีปริมาณของ K_2O ใกล้เคียงกับปริมาณของ Na_2O พบในเฟล์ดสปาร์ที่ผลิตจากหินแกรนิตสีขาว

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทยอยู่ที่ จังหวัดตาก นครศรีธรรมราช และราชบุรี เฟล์ดสปาร์ที่ผลิตได้ส่วนใหญ่จะเป็นโซเดียมเฟล์ดสปาร์ เฟล์ดสปาร์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมจะเป็นเฟล์ดสปาร์ที่ผลิตจากจังหวัดตาก สำหรับโพแทสเซียมเฟล์ดสปาร์จะเป็นตัวที่ช่วยทำให้กระเจาความแข็งแรงเป็นพิเศษ แต่จะมีราคาแพงกว่าโซเดียมเฟล์ดสปาร์

5. โซดาแอช (Soda Ash) มีสูตรทางเคมีว่า Na_2CO_3 ทำหน้าที่เป็นตัวช่วยการหลอมละลาย ทำให้สามารถลดอุณหภูมิการหลอมให้ต่ำลงได้ เป็นวัตถุคุณที่นำเข้าจากต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา จีน

6. โซเดียมซัลเฟต (Sodium Sulphate) หรือ Salt Cake ทำหน้าที่เป็นสารฟอกสีนำเข้าจากต่างประเทศ

7. เศษกระเจา (cullet) ทำหน้าที่เป็นตัวช่วยลดอุณหภูมิของการหลอมและเพื่อเหตุผลของการลดต้นทุนการผลิต

8. เชื้อเพลิง เชื้อเพลิงที่ใช้ในการหลอมวัตถุคุณนั้น แต่เดิมใช้ถ่านหิน ต่อมามาเปลี่ยนไปใช้น้ำมันเตา (heavy oil) และพลังงานไฟฟ้าแทน เพื่อให้ต้นทุนถูกลง และการเกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลง ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นใช้ก๊าซธรรมชาติ (LPG) เนื่องจากมีราคาถูกกว่าพลังงานชนิดอื่น

9. อื่น ๆ (other) คือ สารประกอบต่าง ๆ ที่เติมลงไปในระหว่างการหลอมเพื่อให้เกิดคุณสมบัติและการให้ประไชน์ต่าง ๆ ได้แก่ ซิลิเนียม โคลบอเลต் ไอออนออกไซด์

ตารางที่ 2 คุณสมบัติของสารประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระจก

สารประกอบ	คุณสมบัติ
SiO_2	ทำให้ผลิตภัณฑ์มีจุดหลอมเหลวสูง
$\text{CaO}, \text{MgO}, \text{K}_2\text{O}$	ช่วยให้การหลอมง่ายขึ้น ช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีการขยายตัวต่ำและมีความคงทนสูง
Al_2O_3	เพิ่มความคงทนแก่ตัวผลิตภัณฑ์
CaO, MgO	ช่วยให้ตัวผลิตภัณฑ์คงรูป (set ตัว) ได้เร็วขึ้น
K_2O	ช่วยให้การตกหลักเป็นไปอย่างช้า ๆ ทำให้การเรียงตัวของผลึกออกมาสวยงาม
PbO	ทำให้เนื้อแก้วใส ขาว เค้ามีเสียงกังวาน ไม่แข็งกระด้าง ทำให้ง่ายต่อการเจียร์ใน
B_2O_3	ทำให้ผลิตภัณฑ์มีสัมประสิทธิ์การขยายตัวต่ำ
Fe_2O_3	ช่วยประยุคเขื่อเพลิงในการหลอม แต่จะทำให้เนื้อกระจกใสเมื่อค่อนไปทางเขียว

ที่มา: จากการสอบถามผู้ประกอบการ

ตารางที่ 3 สารที่ทำให้เกิดสีต่าง ๆ ในผลิตภัณฑ์แก้วและกระจก

สารผสม	สีของผลิตภัณฑ์กระจก
Chromium Oxide (Cr_2O_3)	สีเขียว
Cobalt Oxide (CoO)	สีน้ำเงิน
Uranium (U)	สีเหลือง
Nickel (Ni)	สีน้ำตาล
Carbon-Sulfur-Iron (C-S-Fe)	สีดำพื้น
Manganese (Mn)	สีชมพู

ที่มา: จากการสอบถามผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4 สัดส่วนการใช้วัตถุดินในการผลิตต่อผลิตภัณฑ์ 1 เมตริกตัน

วัตถุดิน	สัดส่วน (ร้อยละ)
ทรายแก้ว	47
โดโลไมต์	13
หินปูน	3
เฟลค์สปาร์	3
โซดาแอลช	14
เศษกระเจก	19-20
สารเคมีอื่น ๆ	1

ที่มา: จากการสอบตามผู้ประกอบการ

กระบวนการผลิตกระเจก

การผลิตกระเจกพื้นฐานมีกระบวนการผลิต 2 วิธี ตามลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ได้คือ

กระบวนการผลิตกระเจกซีท

1. Fourcault Process เป็นวิธีการผลิตกระเจกจากการดึงนำแก้วที่กำลังหลอมอยู่ในเตาให้เป็นແอบตามแนวตั้งด้วยตัวนำหรือเบท (Bait) ที่หย่อนลงไปเพื่อให้แก้วหลอมที่มีความหนืดเกาะ จากนั้นจึงลดอุณหภูมิด้วยอุปกรณ์ Sheet Cooler จนแข็งตัวเป็นแผ่นกระเจก กระเจกที่ได้มีผิวไม่ราบรื่นเรียบแต่จะมีลักษณะเป็นคลื่น หากกระเจกมีขนาดใหญ่ขึ้นก็จะมีลักษณะเป็นคลื่นมากขึ้นตามไปด้วย ขนาดความหนาของกระเจกที่ได้จะถูกกำหนดจากอัตราความเร็วของແอบแก้วที่หลอมผ่านตัวนำ ถ้าต้องการให้กระเจกมีขนาดบางก็จะต้องดึงเร็ว ๆ และถ้าต้องการให้มีความหนา ก็ต้องดึงให้ช้าลง กระเจกชนิดนี้นำมาปรุงเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ได้ 3 ประเภท ได้แก่ กระเจกใส กระเจกลวดลาย และกระเจกฝ้า ปัจจุบันมีเพียงบริษัท กระจกสยาม จำกัด เท่านั้นที่ผลิตกระเจกซีท

2. Pittsburgh Process เป็นกรรมวิธีการผลิตที่บริษัท PPG Industries (Pittsburgh Plate Glass Industries, Inc.) ซึ่งเป็นผู้ผลิตกระเจกรายใหญ่ของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้คิดค้นขึ้น ยังคงใช้วิธีดึงนำแก้วในแนวตั้งเหมือนเดิม แต่ได้ปรับปรุงช่องดึงแก้วหลอม

ที่ลอยอยู่หนึ่งชั้นในร่องหอลอมในอ่างใหม่ โดยการกดให้จมลง ทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยกระจกแผ่นที่ได้เกิดเป็นริ้วอย่างข้าและน้อยลง

3. Colburn Process เป็นกรรมวิธีที่พัฒนาดัดแปลงจากการรวมวิธีเดิม มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของนำ้แก้วที่ถูกดึงขึ้นตามแนวตั้ง โดยทำให้มีการหักโค้งไปตามแนวราบ หลังจากถูกดึงขึ้นมาประมาณ 2-3 ฟุต ซึ่งกรรมวิธีนี้ทำให้การผลิตกระจกแผ่นไม่ต้องสร้างเตาหรือโรงงานในแนวสูงอีกต่อไป

4. Roll-Out Process เป็นกรรมวิธีการผลิตที่พัฒนาขึ้นโดยบริษัท Ford Motor แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นการพัฒนาวิธีการผลิตโดยการรีดผ่านลูกกลิ้งแบบต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถผลิตกระจกชนิดหนาได้ และวิธีการนี้ได้ถูกดัดแปลงไปใช้ผลิตกระจกหลาย และกระจกเสริมลวด (Wire Glass) ซึ่งเป็นที่แพร่หลายในปัจจุบัน

5. Duplex Process กระจกแผ่นที่ได้จากการรวมวิธีการผลิตดังกล่าวข้างต้น แม้จะมีคุณภาพได้มาตรฐาน แต่ยังไม่ถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด เนื่องจากกระจกแผ่นที่ได้ยังมีลักษณะเป็นคลื่นสะท้อนที่บิดเบี้ยวพิเศษจากความจริง ดังนั้นจึงได้มีการคิดค้นกรรมวิธีการผลิตแบบ Duplex Process ขึ้นมา เพื่อทำให้กระจกแผ่นที่ได้มีลักษณะเป็นคลื่นน้อยลง โดยการนำเอาระยะหักที่ได้ไปทำการขัดผิวทั้งสองด้านให้เรียบ แต่ยังมีข้อกำหนดในการกำหนดความหนาและขนาดของกระจกแผ่น

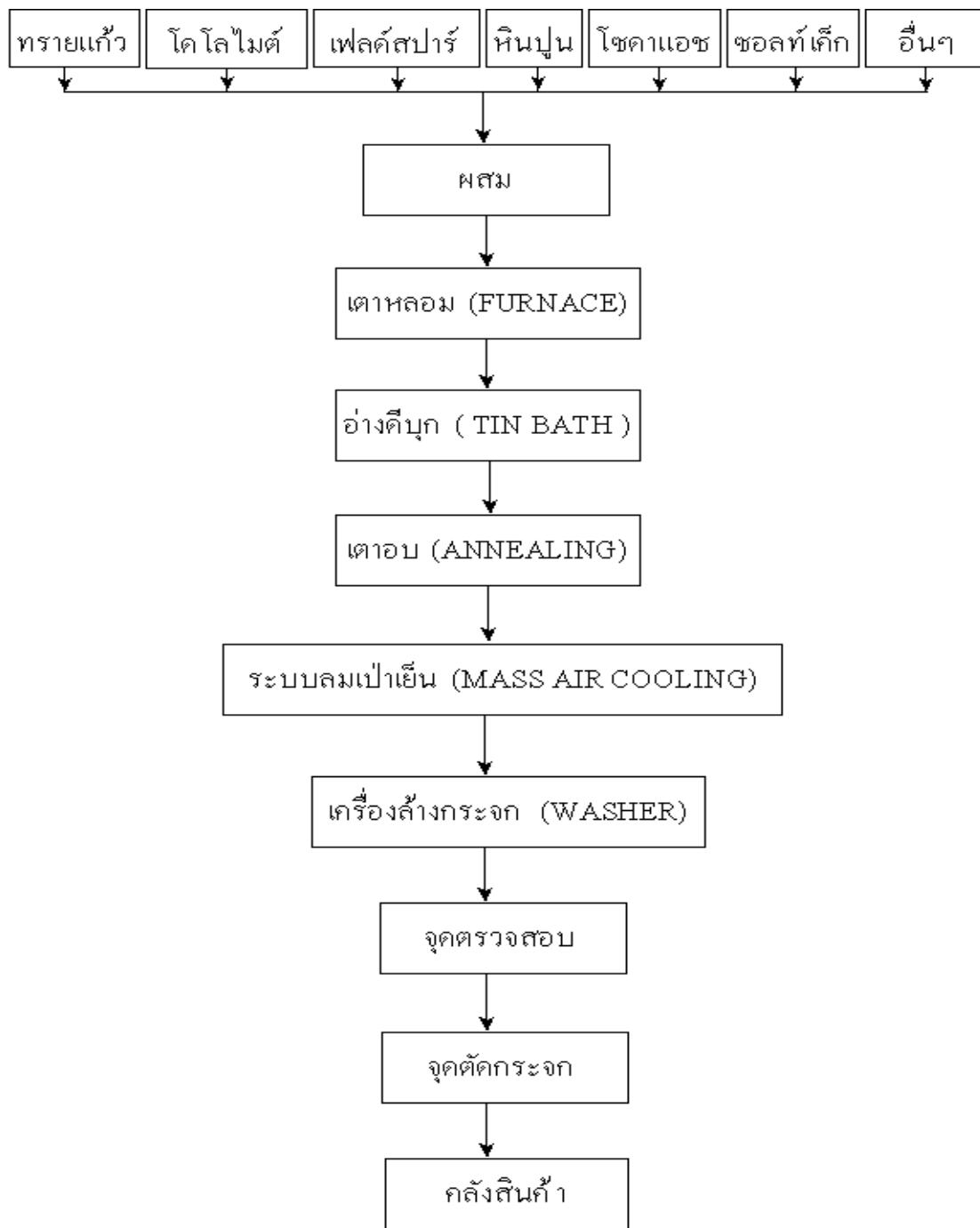
กระบวนการผลิตกระจกไฟฟ้า

วิธีการผลิตกระจกวิธีนี้ เรียกว่า Float Process คิดค้นและพัฒนาขึ้นโดย บริษัท Pilkington Brothers เป็นวิธีการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการผลิต กระบวนการผลิตเป็นดังนี้

1. ชั้งวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ ให้ได้น้ำหนักตามสัดส่วนที่คำนวณไว้
2. ผสมวัตถุดิบให้เข้ากันหลอมที่อุณหภูมิสูงประมาณ $1,600^{\circ}\text{C}$ จนได้เป็นของเหลวที่เรียกว่า “นำ้แก้ว”
3. นำ้แก้วที่ได้จะไหลผ่านอ่างต่อเนื่องลงสู่อ่างดีบุกเหลว และจะแผ่กระจายเป็นแผ่นเนื้องจากดีบุกมีความดึงผิวสูงจึงทำให้ผิวน้ำของกระจกที่ได้มีความเรียบเนียน สม่ำเสมอไม่เป็นคลื่น โดยมีการควบคุมอุณหภูมิของนำ้แก้วและปรับควบคุมความหนา

ของแผ่นกระเจดดี้วายเครื่องจักรอัตโนมัติจนได้ความหนาตามต้องการ กระเจดดี้จะเคลื่อนผ่านอ่างดีบุก และทำให้เย็นลงด้วยระบบการลดอุณหภูมิ (annealing) จนใกล้เคียงกับอุณหภูมิปกติ จะได้กระเจดดี้แผ่นที่ยาวต่อเนื่อง

4. ผ่านเครื่องล้างกระเจดดี้เพื่อทำความสะอาดกระเจดดี้
5. ผ่านชุดตรวจสอบด้วยแสงเพื่อคัดแยกกระเจดดี้ที่มีตำหนินอก
6. เข้าสู่เครื่องตัดกระเจดดี้เพื่อตัดกระเจดดี้ให้ได้มาตรฐานกว้างยาวตามต้องการ
7. บรรจุ ตามน้ำหนักมาตรฐาน พร้อมติด Bar Code เก็บเข้าคลังสินค้า

ກາພທີ 1 ກະບວນການພລິຕກະຈກຮບໂຟລຕ

ທຶນາ: ດັດແປລັງຈາກເອກສາຣເພຍແພຣ່ຂອງບຣິໝໍຖ ກາຣໍເດີຍອິນດັສທຣີສ໌ ຮະຍອງ ຈຳກັດ

ประเภทของอุตสาหกรรมกระจก

อุตสาหกรรมการผลิตกระจกขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 2 ชนิด

1. กระจกชีท (sheet glass) เป็นกระจกแผ่นเรียบที่มีการผลิตมาอย่างนาน เนื่องจากเป็นกระจกที่ใช้กับงานกระจกสำหรับอาคารบ้านเรือน เครื่องเรือน ทำกรอบรูป และยังนำมาขัดฝ้าเป็นกระจกฝ้า เพื่อใช้เป็นฝ้ากันห้องหรือเครื่องตกแต่งบ้านเรือน

2. กระจกโฟลต (float glass) เป็นกระจกโปร่งใสคุณภาพสูง ผิวสองหน้าเรียบสนิท มีความหนาตั้งแต่ 2-19 มม. ขนาดความกว้าง 3 เมตร ไม่จำกัดความยาว เป็นกระจกแผ่นที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งกระจกโฟลตสามารถนำมาใช้ประโยชน์กับงานหน้าต่าง อาคาร ประตู ห้องแสดงสินค้า yanพาหนะ ที่สำคัญคือ ใช้กับการก่อสร้างที่ต้องการโครงสร้างขนาดใหญ่ กระจกโฟลตแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด ตามลักษณะผลิตภัณฑ์ ดังนี้

2.1 กระจกโฟลตใส (clear float glass) เป็นกระจกที่ผลิตด้วยระบบโฟลต (float process) ที่มีผิวทึบส่องด้านบนเรียบให้กับการมองเห็นแล้วชัด และให้กับส่วนที่สมบูรณ์ไม่บิดเบี้ยว เป็นกระจกที่ใช้มากในสถาปัตยกรรมทั่วไป สามารถนำไปใช้ได้ทั้งภายนอกและภายในทุกประเภท เช่น หน้าต่าง ประตู และการตกแต่งภายในบ้านพัก อาคาร ร้านค้า ห้องหรือตู้แสดงสินค้า และเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น กระจกโฟลตใส สามารถนำไปผลิตเป็นกระจกเงา กระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์

2.2 กระจกโฟลตสีตัดแสง (heat absorbing float glass) เป็นกระจกโปร่งใสโดยสีต่าง ๆ ที่มองเห็นนั้นเกิดจากการเติมออกไซด์ของโลหะ เช่น โซเดียมซัลเฟต โคลบล็อกซิเดียม ไอออนออกไซด์ ซึ่งสามารถดูดกลืนพลังงานความร้อนจากดวงอาทิตย์ ได้มากถึงร้อย 30-50 และช่วยลดความสว่างจำของแสงที่ส่องผ่านเข้ามาในตัวอาคาร จึงทำให้บรรยายกาศในห้อง หรืออาคารเย็นสบาย และลดภาระการทำความเย็นของเครื่องปรับอากาศ ใช้กับส่วนภายนอกของอาคารทั่วไป เครื่องเรือน ใช้เป็นฉากกั้นห้อง หรือตกแต่งภายในอาคาร และงานตกแต่งทั่วไป

อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากกระจกแผ่น

1. กระจกลวดลาย (figured glass) เป็นกระจกที่มีลวดลายพิมพ์ลึกลงบนด้านหนึ่งของแผ่นกระจกให้คุณสมบัติคงที่นับถ้วน สามารถมองผ่านได้เพียงสักว่า ๆ ใช้กันพื้นที่อุตสาหกรรม แต่ยังคงให้ความรู้สึกที่ต่อเนื่อง ลวดลายของกระจกก่อให้เกิดการกระจายของแสงและสีที่แตกต่าง ภาพที่ปรากฏจึงสวยงามแปลกตา ด้วยศิลปะแห่งแสงและสี กระจกลวดลาย เหมาะทั้งงานติดตั้งภายนอกอาคาร และตกแต่งภายใน เช่น บานประตูหน้าต่าง ช่องแสงหนีอประดู่หรือหน้าต่าง ลากกันห้อง เป็นต้น

2. กระจกเงา (mirror) เป็นกระจกที่ผลิตจากกระจกโฟลต์ใส และกระจกโฟลต์สีตัดแสง โดยผ่านกรรมวิธีขับด้วย Silver และเคลือบด้วยสี ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้สามารถสะท้อนภาพที่เหมือนจริงไม่บิดเบี้ยวหลอกตา เหมาะสำหรับงานตกแต่งภายใน ทำให้บรรยากาศภายในห้องสดใส ใช้ในงานเฟอร์นิเจอร์ และใช้ส่องเบาทั่วไป

3. กระจกสะท้อนแสง (heat reflective glass) เป็นกระจกที่สะท้อนแสง สามารถเลือกกำหนดปริมาณแสงที่สะท้อนออกมากายนอก และการส่องผ่านเข้าสู่ภายในอาคาร มีคุณสมบัติคล้ายกระจกเงา แต่จะให้ภาพสะท้อนที่มีชีวิตชีวะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา และฤดูกาล และสามารถสะท้อนรูปลักษณ์ภายนอกของอาคารตามจินตนาการของสถาปนิกได้เป็นอย่างดี ทึ่งบังสักด้วยพลังงานความร้อนจากดวงอาทิตย์ ใช้กับอาคารสูงระฟ้า อาคารสำนักงาน เช่น สำนักงานศูนย์กลางแสดงสินค้า โรงแรม ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ โรงพยาบาล โรงแรม สถานที่ที่ต้องการประหยัดพลังงาน และลดความส่วนจ่ายของแสงจากดวงอาทิตย์

4. กระจกนวนความร้อน (insulating glass) เป็นกระจกที่ผลิตโดยนำกระจก 2 แผ่นมาประกอบกัน โดยมีเฟรมอุบลูมิเนียมคั่นกลางผ่านกรรมวิธีการผลิต และเป็นกระจกที่ช่วยในด้านการประหยัดพลังงาน ป้องกันการถ่ายเทความร้อนระหว่างภายในกับภายนอกอาคาร ป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอก และไม่ทำให้เกิดฝ้าหรือหยดน้ำ แม้ว่าอุณหภูมิภายในและภายนอกอาคารจะแตกต่างกันมาก ใช้กับอาคารสูงระฟ้า อาคารสำนักงานและอาคารที่ต้องการควบคุมสภาพแวดล้อมภายในทั้งเสียง อุณหภูมิ เช่น โรงแรม โรงพยาบาล สนามบิน ห้องบันทึกเสียง ตู้แช่ที่ต้องการแสดงสินค้าด้านใน และสถานที่ที่ต้องการประหยัดพลังงาน

5. กระจกเสริมลวด (wire glass) เป็นกระจกที่มีเส้นลวดหรือแผงตาข่ายลวดฝังอยู่ภายใน มีทั้งชนิดมีคอกลวลดลายและชนิดขัดผิว กระจกเสริมลวดนี้เป็นกระจกนิรภัยอีกประเภทหนึ่ง นิยมนำไปใช้กับสถานที่ที่ต้องการความปลอดภัย ทั้งจากการกระแทก การโจมตีและเพลิงไหม้ ซึ่งเมื่อถูกกระแทกหรือเกิดการแตกร้าวเศษกระจกจะยังคงถูกยึดอยู่โดยเส้นลวด ไม่ร่วงหลุด จึงช่วยป้องกันอันตรายได้

6. กระจกนิรภัยเทมเปอร์ (tempered safety glass) เป็นกระจกที่มีลักษณะทั่วไปเหมือนกระจกรามดาแต่มีคุณสมบัติพิเศษ คือ เมื่อถูกแรงกระแทก แผ่นกระจกจะแตกออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ไม่มีคม จึงลดอันตรายต่อผู้ใช้และยังมีความแข็งแรงกว่ากระจกรามดา 3-5 เท่า ใช้เป็นประตูบานเปลือยและผนังกระจก ทั้งด้านหน้าและภายในตัวอาคารที่ต้องทนต่อความพลุกพล่านของผู้คน ตู้โทรศัพท์ ห้องโ诏ว์ ตู้ลินค์อัญมณี ประตูห้องน้ำ ผนังกั้นภายในอาคาร ผนังกระจกที่ต้องรับแรงกระแทกที่มีความเร็วสูง เช่น สนามสกвоช และบริเวณหน้าคาน (spandrel area) ของอาคาร หน้าต่าง ตู้อบไฟฟ้า หรือบริเวณที่ต้องเผชิญกับภาวะความร้อนสูงกว่าปกติ

7. กระจกเงินนิรภัย (heat strengthened glass) เป็นการผลิตโดยการนำแผ่นกระจกรามดาผ่านกระบวนการอบความร้อนที่อุณหภูมิ ประมาณ 700°C แล้วผ่านกระบวนการทำให้เนื้อกระจกเย็นลงอย่างช้า ๆ โดยใช้ลมเป่ากระจกทั้ง 2 ด้าน ทำให้ได้กระจกที่มีคุณสมบัติพิเศษแข็งแกร่งกว่ากระจกรามดา 2 เท่า สามารถรับแรงอัดของลมได้ดีกว่าHEMA สำหรับการป้องกันการแตกของกระจกเนื่องจากความร้อน และมีลักษณะการแตกเป็นแผ่นไม่หลุดร่วงลงมา ใช้กับงานติดตั้งกระจกกับโครงสร้างอาคารสูง สถานที่ที่ต้องเผชิญกับภาวะที่มีความร้อนสูงกว่าปกติ ผนังอาคาร หน้าต่างที่มีแรงอัดลมสูง สถานที่ที่ต้องการความแข็งแรงและความปลอดภัยสูง ห้องโ诏ว์ ตู้โทรศัพท์สินค้าที่ต้องทนต่อแรงกระแทกในการใช้งาน

8. กระจกนิรภัยหลายชั้น (laminated safety glass) เป็นลักษณะของกระจกตั้งแต่สองแผ่นขึ้นไปนำมาประกบกันบนแผ่นฟิล์ม (Poly Vinyl Butyral--PVB) ที่มีความเหนียวและทนทานซ่อนอยู่ระหว่างกลาส ซึ่งจะทำหน้าที่ยึดเกาะให้กระจกทั้งสองแผ่นติดกัน และเป็นกระจกที่ให้ความปลอดภัยสูงเมื่อถูกกระแทกจนแตก แผ่นฟิล์ม PVB จะยึดเกาะไม่ให้เศษกระจกหลุดออกจาก แม้ยังคงรูปเป็นแผ่นจะมีเพียงรอยแตกหรือรอยร้าว

คล้ายไยແມ່ນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສຳຄັງຄືອ ເມື່ອມີວັດຖຸທີ່ວິ່ງມາຫນຈະໄມ່ສາມາດທະລຸກ່ານໄປໄດ້ ໃຊ້ເປັນຫັ້ງຄາරະຈກທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ແສງສ່ວ່າງເຂົ້າສູ່ອາຄາຣໄດ້ (skylight glass) ພັນງຂອງອາຄາຮູ້ງ ຜົບປະກາດຫຼຸດຮ່ວງ ບຣິວັນທາງເຂົ້າອົກອາຄາຣ ຕູ້ໂສ່ວຂອງມີຄ່າ ຕູ້ປຳລາບນາດໃໝ່ ກະຈຽວກັນຕກ ສໍາຮັບຮະຈກນິຮັກຍໍາລາຍໜັ້ນທີ່ໃຊ້ກັນກະສຸນຈະໃໝ່ແຜ່ນຟິລົມ໌ໜາແລະເໜື້ນຍິ່ງບື້ນ ແລະໃຊ້ກະຈາຍແພ່ນໜັ້ນກັນ

ຄັກຍະພິເຕຍຂອງການພລິຕກະຈກ

ອຸດສາຫກຮົມກະຈກແພ່ນເປັນອຸດສາຫກຮົມທີ່ຕ້ອງດຳເນີນການພລິຕຕ່ອນເນື່ອງ (continuous process) ໂດຍແຕ່ລະເຕາຈະມີນໍາແກ້ວຫລອມເຫລວອູ້ງເປັນຈຳນວນກວ່າ 1,000 ເມຕຣິກຕັນ ດ້ວຍອຸນຫກຸມທີ່ສູງມາກຕລອດເວລາຕຶ້ງແຕ່ເຮີ່ມດໍາເນີນກາຈນລື້ນສຸດ ຈຶ່ງຫລືກເດື່ອງໄມ່ໄດ້ທີ່ການພລິຕກະຈກຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປອ່າຍ່າຍຕ່ອນຕົວ 24 ຊົ່ວໂມງ ແລະດຳເນີນການພລິຕຕິດຕ່ອກັນຈົນຄຽບອາຍຸຂອງເຕາຫລອມ ຜົ່ງເປັນເວລາປະມາມ 7-8 ປີ ໂດຍໄມ່ສາມາດຫຼຸດທໍາການພລິຕໄດ້ກ່ອນທີ່ຈະຄຽບອາຍຸຂອງການພລິຕ (ດັ່ງນັ້ນການພລິຕກະຈກແພ່ນ ເພື່ອສັນອອົບຕ່ອງການຕ້ອງການບຣິໂກຄໃນປະເທດເປັນສຳຄັງຈຶ່ງໄມ່ສາມາດຢືດຫຼຸ່ນໄດ້ຕາມການຕ້ອງການບຣິໂກຄໃນປະເທດ ເນື່ອຈາກໜ່ວຍຮະຍະເວລາການພລິຕມີຮະຍະເວລານານາ) ຈຶ່ງຫຼຸດຫ່ວມເຕາ (cold repair) ຜົ່ງກີ່ເໜືອນກັບການສ້າງເຕາໃໝ່ ການຫລອມກະຈກຈະຫລອມຕລອດເວລາໂດຍໄມ່ຫຼຸດ ຮາກມີເຫດຸກຮັນທີ່ທໍາໃຫ້ການພລິຕຕ້ອງຫຼຸດຈະຈັກ ໂຮງງານຕ້ອງປ່ອຍນໍາແກ້ວຫລອມທີ່ທັນທີ ເພື່ອໃຫ້ເໜືອນໍາແກ້ວນ້ອຍທີ່ສຸດ ເພຣະເມື່ອໄມ່ມີການຮ້ອນນໍາແກ້ວຈະເບັງຕົວແລະໄມ່ສາມາດຫລອມໃໝ່ໄດ້ອີກ ຕ້ອງບຸດທີ່ທັງໝາດເໜືອນກັບການບຸດຄົນນຄອນກຣີຕ ຜົ່ງເປັນຂັ້ນຕອນການປົງປັບຕິງານທີ່ຢູ່ຢາກນາກ ນອກຈາກນີ້ຕົວເຕາຫລອມຜົ່ງທຳດ້ວຍອົງການໄຟຈະຫດຕົວແລະອາຈຸນຫຼຸບພັນທີ່ໄດ້ກີດການເສີຍຫາຍໄດ້ ອາກທຳການປັບໂຄງສ້າງຂອງເຕາໄມ່ທັນກັບການຫດແລະຂໍາຍຕົວຂອງເຕາ ເຖິງກັບເປັນການປົດຫ່ວມເຕາໃໝ່

โครงสร้างต้นทุนการผลิตกระจกแผ่นในประเทศไทย

ตารางที่ 5 ต้นทุนการผลิตกระจกแผ่นในประเทศไทย

รายการ	อัตรา (ร้อยละ)
วัสดุดิบ	
- ทรายแก้ว	9.80
- โคโลไมต์	2.06
- หินปูน	0.53
- เฟล์สปาร์	0.23
- เศษกระเจก	5.58
- โซดาแอลช	2.27
- โซเดียมซัลเฟต	0.19
- กำลังงาน	19.00
- อื่นๆ	0.34
ค่าแรงงาน	8.00
ค่าเสื่อมราคา	18.00
ค่าน้ำส่าง	6.00
อื่นๆ	28.00
รวม	100.00

หมายเหตุ: อัตรา (ร้อยละ) หมายถึง อัตราการเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ที่มา: จากการสำรวจ

โครงสร้างการตลาด

ก่อนปีพ.ศ. 2532 บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายแรก และรายใหญ่ที่สุด เป็นผู้ครองตลาดส่วนใหญ่และมีอำนาจตั้งราคาขายผูกขาด เนื่องจากมีกำลังการผลิตมากที่สุดปีละ 230,850 เมตริกตัน ในปีพ.ศ. 2539 หรือคิดเป็นร้อยละ 42.92 ของกำลังการผลิตทั้งหมด และถ้ารวมกำลังการผลิตของ บริษัท บางกอกฟลักก์กลาส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของเดียวกันกับ บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) จะมีสัดส่วนกำลังการผลิตร้อยละ 68.50 ของกำลังการผลิตรวมทั้งหมด และถ้าคิดเฉพาะกระจกไฟล์ บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) มีกำลังการผลิตร้อยละ 72.80 ของกำลังการผลิตกระจกไฟล์ทั้งหมด ส่วนบริษัท กระจกสยามการ์เดียน จำกัด (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ คอร์ป จำกัด) ผู้ผลิตรายใหม่ในปี พ.ศ. 2539 มีกำลังการผลิต 131,400 เมตริกตันต่อปี หรือประมาณร้อยละ 24.43 ในระยะเริ่มแรกของการเข้าสู่อุตสาหกรรมกระจกแผ่นบริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ คอร์ป จำกัด ยังไม่ใช่คู่แข่งของ บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) แต่ต่อมาในปี 2540 เมื่อผู้ผลิตทั้งสองราย ได้ออกขยายกำลังการผลิต โดยบริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) ขยายกำลังการผลิตเพิ่มอีก 182,500 เมตริกตันต่อปี และบริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ คอร์ป จำกัด ขยายกำลังการผลิตเพิ่มอีก 186,000 เมตริกตันต่อปี ทำให้กำลังการผลิตกระจกแผ่นของทั้งสองบริษัทเพิ่มขึ้นเป็น 331,000 เมตริกตันต่อปี (ไม่นับรวมกำลังการผลิตของบริษัท บางกอกฟลักก์กลาส จำกัด) และ 131,400 เมตริกตันต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 40.17 และ 38.52 ของกำลังการผลิตทั้งหมด ตามลำดับ ทำให้บริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ คอร์ป จำกัด กลายเป็นคู่แข่งที่สำคัญของ บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) เมื่อว่าจะมีกำลังการผลิตน้อยกว่ากึ่งตัว ลักษณะ โครงสร้างตลาดจึงเปลี่ยนมาเป็นแบบตลาดผู้ขายน้อยราย (oligopoly) โดย บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุด มีกำลังการผลิตคิดเป็นร้อยละ 56.90 ของกำลังการผลิตทั้งหมด และบริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ คอร์ป จำกัด และบริษัท การ์เดียนอินดัสทรีส์ ระยะ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทดียวกันมีกำลังการผลิตคิดเป็นร้อยละ 38.50 ของกำลังการผลิตทั้งหมด ส่วนกำลังการผลิตที่เหลือเป็นของบริษัท กระจกสยาม จำกัด โดยผลิตเฉพาะกระจกชีทขายในตลาดล่าง โดยอาศัยตัวแทนจำหน่ายของบริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) การแข่งขันที่เกิดขึ้นจึงมีเฉพาะ การแข่งขันที่ไม่ใช่ราคา (non-price competition)

ได้แก่การแข่งขันด้านคุณภาพของสินค้า เช่น การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมใหม่ มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการให้ลิขสิทธิ์และการค้าแก่ตัวแทนจำหน่าย

สาเหตุที่อุตสาหกรรมกระเจาไม่มีสังคมร้านค้าระหว่างผู้ผลิตเพื่อตลาดกระเจา มีลักษณะเป็นตลาดผู้ขาย 2 ราย (duopoly) ซึ่งมีบริษัทใหญ่คือ บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) เป็นผู้นำการขายและผู้นำราคามีปริมาณการผลิตมากกว่า บริษัท การเดียน อินดัสทรีส์ คอร์ป จำกัด และบริษัท กระจกสยาม จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้ตาม การใช้กลยุทธ์ ทางด้านราคาเพื่อการแข่งขันไม่คุ้มที่จะดำเนินการ ดังนั้นบริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) จึงได้ดำเนินกลยุทธ์ในด้านการจำกัดปริมาณการจำหน่ายกระจายในประเทศของ บริษัทคู่แข่งขันแทน หรือการลดรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ของบริษัทอื่น โดยการเพิ่ม ปริมาณผลิตภัณฑ์ของบริษัทเข้าสู่ตลาด (cannibalization) ซึ่งจะทำให้ได้กำไรสูงกว่าการ ทำให้เกิดสังคมร้านค้า เช่น การพยายามคัดค้านในเรื่องเงื่อนไขการส่งออก เพื่อจำกัด ปริมาณการจำหน่ายและปริมาณการผลิตของคู่แข่งขัน เป็นต้น

การผลิตผลิตภัณฑ์ด้านอื่น ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการใช้และการดำเนินกลยุทธ์ การทำตลาดใหม่ โดยเน้นผลิตภัณฑ์แปรรูปมากขึ้นจะเป็นการสร้างข้อได้เปรียบที่แตกต่าง จากคู่แข่ง (differential advantage) และการขยายสายการผลิตสินค้าจากผลิตภัณฑ์กระจก ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มสินค้า (line extension) จะสามารถเพิ่มนูกลค่าผลิตภัณฑ์ สนองความ ต้องการของตลาดในประเทศและต่างประเทศได้ เช่น การผลิตกระจกสะท้อนแสงที่มี คุณสมบัติทนทานต่อการใช้งาน สะท้อนแสงต่ำ และประหยัดพลังงาน เพื่อสนองความ ต้องการของผู้บริโภคให้ครบวงจร เป็นต้น

ลักษณะตลาด (*market description*)

ตลาดกระเจาเพ่นสามารถแบ่งตามลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งส่วนตลาด (market segmentation) ได้ 3 ลักษณะ คือ

1. แบ่งตามลักษณะของผลิตภัณฑ์

- 1.1 กระจกไฟล์ต มีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 88

- 1.2 กระจกชีฟ มีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 12

2. แบ่งตามลักษณะของการใช้งาน

2.1 ใช้เป็นองค์ประกอบอาคาร หน้าต่าง ประตู และผนังอาคาร ประมาณร้อยละ 76

2.2 ใช้เป็นองค์ประกอบของรถยนต์ และเฟอร์นิเจอร์ประมาณร้อยละ 24

3. แบ่งตามลักษณะของผู้ใช้ จำแนกได้ 2 กลุ่ม คือ

3.1 ผู้ใช้งานก่อสร้างประมาณร้อยละ 78

3.2 ผู้ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์และอื่นๆ ประมาณร้อยละ 22

แสดงให้เห็นว่ากระเจนแพ่นที่ผลิตได้ส่วนใหญ่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้างประมาณไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ประเภทผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้จะเป็นกระเจนโฟลต เพราะสามารถตอบสนองความหนาและขนาดซึ่งกระเจนซีฟไม่สามารถตอบสนองได้ นอกจากนั้นจะมีการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมรถยนต์ประมาณร้อยละ 20 ส่วนที่เหลือจะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และอื่นๆ

ช่องทางการตลาด (trade channel)

ผู้ผลิตมีช่องทางการตลาดในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคขั้นสุดท้าย (ultimate consumers) หรือผู้ใช้สินค้าอุตสาหกรรม (industrial user) 2 ช่องทาง คือ

1. ตัวแทนจำหน่าย โดยผู้ผลิตจะมีตัวแทนจำหน่ายของตนเองตามภูมิภาคต่างๆ และมีคลังสินค้าในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของการจำหน่ายแต่ละภาค เพื่อสะดวกต่อการจำหน่ายและลดต้นทุนการขนส่ง ตัวแทนจำหน่ายนี้นับเป็นฐานทางการตลาดและช่องทางหลักในการจำหน่ายสินค้าของผู้ผลิต

2. จำหน่ายโดยตรงแก่อุตสาหกรรมต่อเนื่องต่างๆ หรือผู้รับเหมาติดตั้งกระเจนผู้ผลิตจะจัดจำหน่ายโดยผ่านบริษัทจัดจำหน่าย ซึ่งได้รับส่วนลดจากผู้ผลิตแล้วจำหน่ายไปยังผู้แทนจำหน่าย และจะขายให้ผู้ค้าปลีกและผู้ค้าปลีกขายให้กับผู้บริโภค ผู้แทนจำหน่ายและผู้ค้าปลีกจะสามารถสั่งซื้อจากบริษัทผู้ผลิตโดยตรงได้ แต่เนื่องจากผู้ผลิตต้องจัดให้มีระบบการจำหน่ายโดยตรงแก่บุคคลทั่วไป จึงมีวิธีการจัดจำหน่ายดังนี้

2.1 สั่งซื้อได้ที่สำนักงานใหญ่ของผู้ผลิต

2.2 ต้องสั่งซื้อขนาดเดียวกันเป็นทีบ และอย่างน้อยครั้งละ 1 ทีบ

2.3 ต้องชำระเป็นเงินสด หรือใช้หนังสือคำประกัน โดยธนาคารอย่างน้อยร้อยละ 40 ของมูลค่าที่สั่งซื้อและจ่ายส่วนที่เหลือเมื่อรับของ

2.4 ราคาที่โรงงานจะขายให้ผู้ซื้อโดยทั่วไปที่ไม่ใช้ผู้แทนจำหน่าย จะเป็นราคเดียวกับราคาขายส่งของผู้แทนจำหน่าย

โครงสร้างตลาดค้าส่งของ บริษัท กระจกไทยอาชารี จำกัด (มหาชน) มีตัวแทนจำหน่ายประมาณ 65 ราย บริษัท การเดียนอินดัสทรีส์ จำกัด ทั้ง 2 บริษัท มีจำนวนตัวแทนจำหน่ายประมาณ 50 ราย โดยระบบการขายส่งจะมีลักษณะใกล้เคียง cartal เพราะมีการแบ่งตลาดกันระหว่างตัวแทนจำหน่าย

ราคาจำหน่าย (unit pricing)

การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์กระจายแพร่ จะเป็นการกำหนดราคาต่อหน่วยมาตรฐานเกี่ยวกับน้ำหนักและปริมาณ เพื่อช่วยให้ผู้บริโภคสามารถเปรียบเทียบได้ง่ายขึ้น ซึ่งหน่วยวัดปริมาณกระจายที่เป็นมาตรฐานเรียกว่า หินมาตรฐาน (CONV.C/S) โดยถือเอา ราคากระจายแพร่ความหนา 2 มม. เป็นมาตรฐานในการคิดคำนวณ คือ 1 CONV.C/S จะมีค่าเท่ากับกระจายแพร่หนา 2 มม. จำนวน 100 ตารางฟุต ดังนั้นกระจายแพร่ที่มีความหนาอื่น เช่น 3 มม. หรือ 10 มม. เมื่อต้องการจะแปลงหน่วยให้เป็นมาตรฐานกลาง จะต้องนำมาเทียบกับกระจายแพร่ความหนา 2 มม. ก่อนเสมอ นอกจากนั้นหากต้องการแปลงหน่วยจากปริมาณให้เป็นหน่วยน้ำหนักก็สามารถทำได้ดังนี้ CONV.C/S จะมีน้ำหนักประมาณ 45 กิโลกรัม

1. การกำหนดราคากระจายในประเทศ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำหนดราคา (price determination) ประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง คือ ต้นทุนการผลิต แยกออกเป็นต้นทุนจากการวัตถุคิบ ค่าจ้างแรงงาน ค่าพลังงานฯลฯ และต้นทุนจากการบวนการผลิต ปกติกระจายที่มีความหนาขนาด 4-6 มม. จะมีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยต่ำกว่ากระจายที่มีขนาดความหนาอื่น ๆ ส่วนที่สอง คือ ความต้องการใช้และปริมาณการผลิตภายในประเทศ และส่วนที่สามคือ ปริมาณและราคาของกระจายนำเข้าจากต่างประเทศ

2. รูปแบบการกำหนดราคากระจายในประเทศไทย

การกำหนดราคาภาระจากซึ่งจำหน่ายในประเทศจะมีลักษณะของการกำหนดราคาตามผู้นำตลาด (price leader) ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะเห็นได้จากตลาดที่มีผู้ผลิตน้อยราย (oligopoly) โดยมีบริษัท จำกัด จำกัด (มหาชน) เป็นผู้นำด้านราคา แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีกระบวนการนำเข้าจากต่างประเทศเข้ามาเร่งขันเป็นจำนวนมาก ทำให้อำนาจในการครอบงำตลาด (mass marketing) ของบริษัท จำกัด (มหาชน) ลดน้อยลง

3. ราคาส่งออกและราคาในประเทศ

โดยทั่วไปแล้วราคากลางที่ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ จะมีราคาต่ำกว่าราคากลางที่จำหน่ายในประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากแต่เดิมผู้ผลิตจำเป็นต้องระบายสินค้าส่วนที่เหลือจากการจำหน่ายในประเทศส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศให้มากที่สุด ซึ่งได้ประโยชน์มากกว่าการที่ต้องเก็บสต็อกลินค้าไว้เป็นเวลานาน และไม่คุ้มค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นแต่หลังจากที่บริษัทต่าง ๆ ถูกบริษัทแม่ที่เป็นเจ้าของ know-how เข้าถือหุ้นหรือซื้อกิจการทำให้การส่งออกกระจายไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นไปตามความต้องการของบริษัทแม่ที่มียอดสั่งซื้อจากลูกค้าในประเทศต่าง ๆ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดภาระจากภูกราชการ โดยปัจจัยสำคัญทางประการ ได้แก่ ลักษณะการผลิตภาระที่ต้องดำเนินการผลิตอย่างต่อเนื่อง นโยบายของรัฐบาลโดยเฉพาะการคุ้มครองอุตสาหกรรมด้วยมาตรการภาษีศุลกากร การจำกัดจำนวนโรงงาน และมาตรการส่งเสริมการลงทุน

การค้าระหว่างประเทศ

การส่งออกภาระ

จากการศึกษาข้อมูลการส่งออกภาระของประเทศไทยไปยังตลาดส่งออกที่สำคัญ ในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2536-2546 พบว่ามีแนวโน้มทั้งเพิ่มขึ้นและลดลง เพราะ อุตสาหกรรมภาระ นอกราชจะผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการใช้ภายในประเทศแล้ว ยังมีความจำเป็นต้องระบายสินค้าส่วนเกินออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ เนื่องจากกระบวนการผลิตที่ต้องดำเนินการผลิตต่อเนื่อง ทำให้มีผลผลิตส่วนเกิน โดยราคากลางที่ส่งออกจะถูกกว่าราคาน้ำเสียในประเทศ ทั้งนี้เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ซื้อ ในขณะเดียวกันประเทศไทยเร่งทางการค้าของประเทศไทย ก็จะระบายสินค้าส่วนเกินเข้าเมืองกัน ดังนั้นทำให้

เกิดการแปรปั้นระหว่างประเทศมากขึ้น และมีผลทำให้ราคส่งออกกระ挤ลดลง เพื่อให้กระจกแผ่นในสต็อกเหลือน้อยที่สุด และในระยะหลังมีการผลิตกระจกเพิ่มสูงขึ้นทั่วโลก เป็นเหตุให้ประเทศที่เคยนำเข้ากระจากราชจากประเทศไทยสามารถเลือกซื้อสินค้าจากประเทศอื่นๆ ที่มีราคาถูกกว่าประเทศไทย หมายความว่าการแปรปั้นด้านการตลาดของอุตสาหกรรมกระจกจะยิ่งเข้มข้นขึ้น อุตสาหกรรมกระจกในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์ด้านการตลาดให้มากขึ้นนั่นเอง

ประเทศไทยเริ่มส่งออกกระจก ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2509 เป็นต้นมา โดยบริษัท กระจกไทยอาชาธิ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ผลิตกระจากรายแรกของไทย แนวโน้มการส่งออกในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2535-2538 มูลค่าการส่งออกได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ดังแสดงในตารางที่ 6 จากปีพ.ศ. 2535 ที่มีมูลค่า การส่งออก 814.2 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มเป็น 2,123.1 ล้านบาท ในปีพ.ศ. 2538 หรือขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 160.8 แต่ในปีพ.ศ. 2539 และ 2540 การส่งออกมีมูลค่าลดลงเหลือเพียง 1,509.6 และ 1,774.4 ล้านบาท ตามลำดับ หลังจากนั้นในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2541-2546 ทั้งปริมาณและมูลค่าการส่งออกกลับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอีกรึ่งดังแสดงในตารางที่ 7 กล่าวคือ ในปีพ.ศ. 2541 การส่งออกมีปริมาณ 223,973.9 เมตริกตัน มูลค่า 2,572.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 353,664.1 เมตริกตัน มูลค่า 8,277.0 ล้านบาท ในปีพ.ศ. 2546 หรือปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 57.8 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 221.7 โดยในปีพ.ศ. 2545 การส่งออกมีปริมาณมากที่สุด 380,171.3 เมตริกตัน ในขณะที่ปีพ.ศ. 2546 มีมูลค่าการส่งออกที่ทำรายได้เข้าประเทศมากที่สุด

ตารางที่ 6
ปริมาณและมูลค่าการส่งออกกระทรวงปีพ.ศ. 2535-2540

รหัส HS	ผลิตภัณฑ์	2535		2536		2537		2538		2539		2540	
		ปริมาณ (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)										
7003	กระเจกคลาส	15.7	9.7	20.6	19.1	336.4	2.0	531.7	29.3	1,137.8	95.2	1,618.4	184.8
7004	ชีทกลาส	21.8	0.9	57.3	1.9	29.8	1.8	20.0	2.5	14.7	3.2	26.4	2.4
7005	โฟลตกลาส	79,980.9	439.5	159,630.0	1,018.4	54,479.5	1,445.4	48,827.7	1,609.6	246.0	872.5	28,012.6	1,054.6
7006	กระเจกโคลง	113.4	4.1	55.5	3.9	697.1	11.2	8,665.3	90.1	9,917.0	88.8	346.1	5.4
7007	กระเจกนิรภัย	5,570.1	190.2	6,703.9	220.8	1,941.3	221.3	4,271.6	206.6	1,500.2	215.3	1,662.7	228.4
7008	กระเจกอนวนกันความร้อน	777.7	21.2	346.1	8.6	592.2	12.7	148.7	4.3	1.2	0.1	20.0	0.4
7009	กระเจา	2,674.8	148.6	1,841.9	145.3	1,147.7	134.7	3,256.0	180.7	4,978.2	234.5	5,272.0	298.4
รวม		89,154.4	814.2	168,655.3	1,418.0	59,224.0	1,829.1	65,721	2,123.1	17,795.1	1,509.6	36,958.2	1,774.4

ที่มา: จาก “สติ๊กการค้าระหว่างประเทศของไทย,” โดย กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ตารางที่ 7

ปริมาณและมูลค่าการส่งออกประจำปี พ.ศ. 2541-2546

รหัส HS	ผลิตภัณฑ์	2541		2542		2543		2544		2545		2546	
		ปริมาณ (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)										
7003	กระเจาคลาดาย	10,850.3	177.0	16,132.2	245.3	15,022.8	235.1	19,080.3	286.9	30,084.8	372.2	22,099.5	278.5
7004	ชีทกลาส	358.8	5.3	314.6	5.3	5,161.7	55.0	6,970.0	73.4	3,209.3	46.6	6,224.3	246.4
7005	ไฟล์กลาส	198,941.9	1,702.0	239,572.2	2,062.5	244,445.1	3,524.1	274,268.0	3,828.2	315,970.7	4,912.3	283,494.1	4,633.1
7006	กระเจาโค้ช	114.2	3.7	126.5	8.2	81.8	23.1	168.9	28.2	224.6	53.8	442.2	89.0
7007	กระเจานิรภัย	7,215.0	326.9	16,882.9	725.4	16,089.7	1,007.3	14,946.2	1,024.0	18,269.3	1,304.5	26,398.5	1,973.2
7008	กระเจาหนวนกันความร้อน	1.4	0.2	3.8	0.3	44.0	5.0	116.5	14.8	62.9	8.3	46.3	8.7
7009	กระเจาเงา	6,492.3	357.7	10,354.9	376.7	10,199.2	589.6	9,357.7	592.2	12,349.7	729.2	14,959.2	1,048.1
รวม		223,973.9	2,572.8	283,390.1	3,423.7	291,044.3	5,439.2	324,907.6	5,847.7	380,171.3	7,426.9	353,664.1	8,277.0

ที่มา: จาก “สถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย,” โดย กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ตลาดส่งออกกระทรวงของประเทศไทย จำแนกตามประเทศไทยผู้นำเข้าที่สำคัญของประเทศไทย ในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2536-2546 ได้เป็น 3 ลักษณะ ตามลักษณะของการนำเข้ากระจายและขนาดของมูลค่าการนำเข้ากระจายจากประเทศไทยดังนี้

1. ตลาดประจำ ได้แก่ ตลาดที่เป็นคู่ค้าระหว่างกับประเทศไทยตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา และมีมูลค่าการนำเข้ากระจายจากประเทศไทยสูง ประเทศไทยเหล่านี้เป็นบริษัทแม่ของบริษัทผู้ผลิตกระจายในประเทศไทย เช่น ประเทศไทยญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา หรือเป็นประเทศที่สั่งซื้อกระจายผ่านทางบริษัทแม่ ได้แก่ ประเทศไทยช่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย ออสเตรเลีย และอินโดนีเซีย เป็นต้น

2. ตลาดใหม่ ได้แก่ ตลาดซึ่งเดิมมีมูลค่าการนำเข้ากระจายจากประเทศไทยน้อยมาก และมูลค่าการนำเข้าได้เพิ่มขึ้นในระยะหลัง แต่ยังไม่สูงมากนัก ประเทศไทยในกลุ่มนี้ได้แก่ ประเทศไทยสาธารณรัฐเกาหลี ไต้หวัน บังคลาเทศ อินเดีย ศรีลังกา นิวซีแลนด์ อิหร่าน ชาอุดิอาระเบีย และบราโภ

3. ตลาดอื่น ๆ ได้แก่ ตลาดที่มีมูลค่าการนำเข้ากระจายจากประเทศไทยอยู่บ้างแต่มีมูลค่าต่อปีค่อนข้างต่ำ และสามารถขยายตลาดได้ ประเทศไทยในกลุ่มนี้ ได้แก่ ประเทศไทยในกลุ่มอินโดจีน ได้แก่ เวียดนาม กัมพูชา ลาว และพม่า

ตลาดส่งออกกระทรวงแผ่นสามารถจำแนกตามประเภทของผลิตภัณฑ์กระทรวงของประเทศไทยผู้นำเข้าที่สำคัญของประเทศไทย ในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2544-2546 ได้ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์กระทรวงคลวคลาย ตลาดที่เป็นคู่ค้าระหว่างกับประเทศไทยและมีมูลค่าการนำเข้าจากประเทศไทยสูง ได้แก่ ประเทศไทยมาเลเซีย ช่องกง ญี่ปุ่น อิยิปต์ สิงคโปร์ และศรีลังกา ในปีพ.ศ. 2544 การส่งออกกระทรวงคลวคลายมีมูลค่า 286.9 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2545 การส่งออกกระทรวงคลวคลายมีมูลค่า 372.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 29.7 ในปีพ.ศ. 2546 การส่งออกกระทรวงคลวคลายมีมูลค่าลดลงเหลือ 278.5 ล้านบาท โดยเป็นการส่งออกกระทรวงคลวคลายของประเทศไทยไปยังประเทศต่าง ๆ ดังกล่าวมีมูลค่ารวมกัน 175.6 ล้านบาท หรือสัดส่วนการครองตลาดกระทรวงคลวคลายร้อยละ 63.1 ของมูลค่าการส่งออกกระทรวงคลวคลายในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 8

**ตารางที่ 8 มูลค่าการส่งออกกระทรวงด้วย (พิกัด 7003) ของประเทศไทย
ปีพ.ศ. 2544-2546**

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ	2544	2545	2546
มาเลเซีย	42.5	45.1	35.3
ช่องกง	36.9	41.0	38.1
ญี่ปุ่น	18.8	33.8	32.6
อียิปต์	29.0	39.2	27.7
สิงคโปร์	31.0	18.4	21.2
ศรีลังกา	11.2	17.5	20.7
อินฯ	117.5	177.2	102.9
รวม	286.9	372.2	278.5

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, 2547, คืนเมื่อ 10 ธันวาคม 2547, จาก <http://www.customs.go.th/>

2. ผลิตภัณฑ์กระจกโพลตกลาส ตลาดที่เป็นคู่ค้ากระจกโพลตกลาสมีกับประเทศไทย และมีมูลค่านำเข้าจากประเทศไทยสูง ได้แก่ ประเทศไทยญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ลักซ์ เชนเบอร์ก นิวซีแลนด์ สเปน และจีน ในปีพ.ศ. 2544 การส่งออกกระทรวงโพลตกลาสมี มูลค่า 3,828.2 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2545 การส่งออกกระทรวงโพลตกลาสมีมูลค่า 4,912.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 28.3 ส่วนในปีพ.ศ. 2546 การส่งออกกระทรวง โพลตกลาสมีมูลค่าลดลงเหลือ 4,633.1 ล้านบาท โดยเป็นการส่งออกกระทรวง โพลตกลาสมของประเทศไทยไปยังประเทศต่าง ๆ ดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 2,966.8 ล้านบาท หรือสัดส่วนการครองตลาดกระทรวงโพลตกลาส ร้อยละ 64.0 ของมูลค่าการส่งออก กระทรวงโพลตกลาสมในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 9

**ตารางที่ 9 มูลค่าการส่งออกกระทรวงพลังก่อไฟฟ้า (พิกัด 7005) ของประเทศไทย
ปีพ.ศ. 2544-2546**

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ	2544	2545	2546
ญี่ปุ่น	1,575.3	2,011.9	1,613.9
สาธารณรัฐเกาหลี	337.9	671.2	340.8
ลักซ์เซมเบอร์ก	242.4	363.1	377.8
นิวซีแลนด์	148.9	198.5	212.7
สเปน	105.1	146.8	224.5
จีน	217.6	127.7	197.1
อื่น ๆ	1,201	1,393.1	1,666.3
รวม	3,828.2	4,912.3	4,633.1

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, 2547, คืนเมื่อ 10 ธันวาคม 2547, จาก <http://www.customs.go.th/>

3. ผลิตภัณฑ์จากนิรภัย ตลาดที่เป็นคู่ค้าจากนิรภัยกับประเทศไทยและมี มูลค่านำเข้าจากประเทศไทยสูง ได้แก่ ประเทศไทยญี่ปุ่น เบลเยียม อังกฤษ ออสเตรเลีย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ในปีพ.ศ. 2544 การส่งออกกระทรวงนิรภัยมีมูลค่า 1,024.0 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2545 การส่งออกกระทรวงนิรภัยมีมูลค่า 1,304.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 27.4 ส่วนในปีพ.ศ. 2546 การส่งออกกระทรวงนิรภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็น 1,973.2 ล้านบาท โดยเป็นการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศต่างๆ ดังกล่าวมี มูลค่ารวมกัน 1,443.8 ล้านบาท หรือสัดส่วนการครองตลาดกระทรวงนิรภัยร้อยละ 73.1 ของมูลค่าการส่งออกกระทรวงนิรภัยในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 10

**ตารางที่ 10 มูลค่าการส่งออกของประเทศจีนรัฐ (พิกัด 7007) ของประเทศไทย
ปีพ.ศ. 2544-2546**

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ	2544	2545	2546
ญี่ปุ่น	368.6	345.8	688.6
เบลเยียม	103.1	227.7	315.7
อังกฤษ	76.8	115.3	165.7
ออสเตรเลีย	97.9	139.3	123.6
มาเลเซีย	32.6	53.1	89.4
สิงคโปร์	70.8	42.9	60.8
อื่น ๆ	274.2	380.4	529.4
รวม	1,024.0	1,304.5	1,973.2

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้าของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, 2547, คืนเมื่อ 10 ธันวาคม 2547, จาก <http://www.customs.go.th/>

4. ผลิตภัณฑ์กระเจา ตลาดที่เป็นคู่ค้าระหว่างประเทศไทยและมีมูลค่าการนำเข้าจากประเทศไทยสูง ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย อังกฤษ สิงคโปร์ และออสเตรเลีย ในปีพ.ศ. 2544 การส่งออกกระเจาในมูลค่า 592.2 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2545 การส่งออกกระเจาในมูลค่า 729.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 23.1 ส่วนในปีพ.ศ. 2546 การส่งออกกระเจาในมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็น 1,048.1 ล้านบาท โดยเป็นการส่งออกกระเจาของประเทศไทยไปยังประเทศต่าง ๆ ดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 743.3 ล้านบาท หรือสัดส่วนการครองตลาดส่งออกร้อยละ 70.9 ของมูลค่าการส่งออกกระเจาในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 มูลค่าการส่งออกกระทรวงฯ (พิกัด 7009) ของประเทศไทย ปีพ.ศ. 2544-2546

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ	2544	2545	2546
ญี่ปุ่น	148.6	212.7	331.7
มาเลเซีย	61.5	92.6	117.3
อินโดนีเซีย	34.9	62.5	101.9
อังกฤษ	109.4	77.2	92.8
สิงคโปร์	10.3	20.9	52.2
ออสเตรเลีย	23.7	41.8	47.4
อื่น ๆ	203.8	221.5	304.8
รวม	592.2	729.2	1,048.1

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, 2547, คืนเมื่อ 10 ธันวาคม 2547, จาก <http://www.customs.go.th/>

การนำเข้ากระทรวงฯ

ประเทศไทยมีการนำเข้ากระทรวงจากต่างประเทศ นับตั้งแต่ก่อนมีการผลิตกระทรวง ในประเทศไทย เมื่อปีพ.ศ. 2506 จนถึงปัจจุบัน แนวโน้มการนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย ในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2535-2539 ดังแสดงในตารางที่ 12 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีพ.ศ. 2535 การนำเข้ากระทรวงมีมูลค่า 827.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 1,349.7 ล้านบาทในปี 2539 และมูลค่าการนำเข้าเริ่มลดลงเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ในช่วงปีพ.ศ. 2540-2541 เหลือ 1,067.5 และ 1,173.3 ล้านบาท ตามลำดับ แต่หลังจากนั้นการนำเข้ากระทรวงมีปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอีกรึ้ง ในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2542-2546 ดังแสดงในตารางที่ 13 โดยในปีพ.ศ. 2542 การนำเข้ากระทรวงมีปริมาณ 30,856.5 เมตริกตัน มูลค่า 1,659.4 ล้านบาท และการนำเข้ามีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็น 50,535.5 เมตริกตัน มูลค่า 2,884.4 ล้านบาท ในปีพ.ศ. 2546 หรือเพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2542 ร้อยละ 73.8

ตลาดนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย จำแนกตามผลิตภัณฑ์กระทรวงของประเทศไทย
ผู้ส่งออกที่สำคัญ ในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2544-2546 มีดังนี้^๗

1. ผลิตภัณฑ์กระทรวงคล้าย ตลาดที่เป็นคู่ค้ากระทรวงคล้ายกับประเทศไทยและมีมูลค่าการส่งออกสูง ๆ ได้แก่ ประเทศไทยญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา และมาเลเซีย ในปีพ.ศ. 2544 การนำเข้ากระทรวงคล้ายมีมูลค่า 88.2 ล้านบาท ปีพ.ศ. 2545 การนำเข้ากระทรวงคล้ายมีมูลค่า 277.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 215.0 ส่วนในปีพ.ศ. 2546 การนำเข้ากระทรวงคล้ายของไทยมีมูลค่า 199.0 ล้านบาท โดยเป็นการนำเข้าจากประเทศต่าง ๆ ดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 193.3 ล้านบาท หรือสัดส่วนการครองตลาดนำเข้ากระทรวงคล้ายร้อยละ 97.1 ของมูลค่าการนำเข้ากระทรวงคล้ายในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 12

ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าประเทศปี พ.ศ. 2535-2540

รหัส HS	ผลิตภัณฑ์	2535		2536		2537		2538		2539		2540	
		ปริมาณ (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)										
7003	กระเจาคลอดลาย	544.4	49.2	256.4	90.9	606.3	14.0	39.7	6.6	140.1	23.8	110.6	32.7
7004	ชีทกลาส	514.3	16.3	406.0	13.7	590.8	23.0	1,103.3	21.4	446.9	28.3	1,462.3	21.8
7005	ไฟล์กลาส	20,385.0	445.8	38,324.7	721.7	8,857.1	604.6	19,412.1	599.4	8,631.7	800.8	8,094.7	495.8
7006	กระเจาโค้ง	624.1	88.4	527.5	69.9	444.2	97.2	258.1	16.2	324.1	21.7	625.7	41.3
7007	กระเจานิรภัย	1,241.7	81.1	1,186.2	127.2	1,330.2	181.9	1,483.4	139.0	589.1	163.1	215.3	109.9
7008	กระเจาหนวนกันความร้อน	453.8	18.4	221.3	10.7	309.8	22.0	479.3	24.9	390.1	16.4	652.8	36.0
7009	กระเจาเงา	1,009.0	128.7	1,272.6	165.3	1,521.6	143.1	1,680.3	252.3	2,627.8	295.6	1,839.9	330.0
รวม		24,772.3	827.9	42,194.7	1,199.4	13,660.0	1,085.8	24,456.2	1,059.8	13,149.8	1,349.7	13,001.3	1,067.5

ที่มา: จาก “สถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย,” โดย กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ตารางที่ 13

ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าประจำปี พ.ศ. 2541-2546

รหัส HS	ผลิตภัณฑ์	2541		2542		2543		2544		2545		2546	
		ปริมาณ (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)										
7003	กระเจกคลาดาย	18.6	238.4	46.3	972.4	153.9	1,647.6	88.2	2,033.2	277.8	1,613.1	199.0	18.6
7004	ชีทกลาส	22.9	257.6	17.8	196.5	20.4	210.7	7.7	91.9	42.0	585.2	68.8	22.9
7005	ไฟล์คลาส	248.9	25,323.0	241.8	21,179.3	281.0	21,418.9	387.6	19,139.9	279.3	29,882.1	482.9	248.9
7006	กระเจกโถ้ง	491.6	1,513.9	997.5	1,532.9	1,191.4	2,214.9	1,469.3	2,649.0	1,299.8	8,865.5	1,275.8	491.6
7007	กระเจกนิรภัย	74.6	1,138.2	96.5	806.6	106.4	1,469.1	213.0	3,392.1	355.9	5,039.8	420.3	74.6
7008	กระเจกคนนวนกันความร้อน	22.4	29.5	2.9	15.3	2.1	12.0	6.0	11.7	4.1	119.9	11.1	22.4
7009	กระเจกเงา	294.3	2,355.9	256.6	4,657.9	496.2	1,942.0	484.6	3,739.4	475.3	4,429.9	426.5	294.3
รวม		20,773.2	1,173.3	30,856.5	1,659.4	29,360.9	2,251.4	28,915.2	2,656.4	31,057.2	2,734.2	50,535.5	2,884.4

ที่มา: จาก “สติ๊กิการค้าระหว่างประเทศของไทย,” โดย กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

**ตารางที่ 14 มูลค่าการนำเข้ากระทรวงด้วย (พิกัด 7003) ของประเทศไทย
ปีพ.ศ. 2544-2546**

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ	2544	2545	2546
ญี่ปุ่น	45.3	218.3	146.2
จีน	5.8	19.0	31.3
สหรัฐอเมริกา	10.2	6.9	9.7
มาเลเซีย	10.4	8.2	6.1
อื่น ๆ	16.5	25.4	5.7
รวม	88.2	277.8	199.0

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, 2547, คืนเมื่อ 10 ธันวาคม 2547, จาก <http://www.customs.go.th/>

2. ผลิตภัณฑ์จากไฟลตกลาส ตลาดที่เป็นคู่ค้าระหว่างไฟลตกลาสกับประเทศไทย และมีมูลค่าการส่งออกสูง ๆ ได้แก่ เบลเยียม อินโดนีเซีย มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ในปีพ.ศ. 2544 การนำเข้ากระทรวงไฟลตกลาสมีมูลค่า 387.6 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2545 การนำเข้ากระทรวงไฟลตกลาสมีมูลค่า 279.3 ล้านบาท ลดลงจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 27.9 ส่วนในปีพ.ศ. 2546 การนำเข้าไฟลตกลาสของไทยมีมูลค่า 482.9 ล้านบาท โดยเป็นการนำเข้าจากประเทศต่าง ๆ ดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 384.5 ล้านบาท หรือสัดส่วนการครองตลาดนำเข้ากระทรวงไฟลตกลาสร้อยละ 79.6 ของมูลค่าการนำเข้ากระทรวงไฟลตในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 15

**ตารางที่ 15 มูลค่าการนำเข้าจากโผลตกลาส (พิกัด 7005) ของประเทศไทย
ปีพ.ศ. 2544-2546**

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ	2544	2545	2546
เบลเยียม	34.1	20.3	104.5
อินโดนีเซีย	61.7	73.5	97.0
มาเลเซีย	130.9	88.4	90.5
สหรัฐอเมริกา	30.1	30.4	63.1
ญี่ปุ่น	37.5	17.7	29.4
อื่น ๆ	93.3	49.0	98.4
รวม	387.6	279.3	482.9

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้าจากของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, 2547, คืนเมื่อ 10 ธันวาคม 2547, จาก <http://www.customs.go.th/>

3. ผลิตภัณฑ์กระจก ตลาดที่เป็นคู่ค้ากระจกโคงกับประเทศไทยและมีมูลค่า การส่งออกสูง ๆ ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน และสิงคโปร์ ในปีพ.ศ. 2544 การนำเข้ากระจกโคงมี มูลค่า 1,469.3 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2545 การนำเข้ากระจกโคงมีมูลค่า 1,299.8 ล้านบาท ลดลงจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 11.5 ส่วนในปีพ.ศ. 2546 การนำเข้ากระจกโคงของไทยมี มูลค่าลดลงเล็กน้อยเหลือ 1,275.8 ล้านบาท โดยเป็นการนำเข้าจากประเทศต่าง ๆ ดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 1,021.5 ล้านบาท หรือ สัดส่วนการครองตลาดนำเข้ากระจกโคง ร้อยละ 80.1 ของมูลค่าการนำเข้ากระจกโคงในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 มูลค่าการนำเข้ากระทรวงคงโคง (พิกัด 7006) ของประเทศไทย ปีพ.ศ. 2544-2546

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเภท	2544	2545	2546
ญี่ปุ่น	1,423.6	1,244.0	926.1
จีน	3.8	-	73.5
สิงคโปร์	12.3	9.0	21.9
อื่นๆ	29.6	46.8	254.3
รวม	1,469.3	1,299.8	1,275.8

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, 2547, คืนเมื่อ 10 ธันวาคม 2547, จาก <http://www.customs.go.th/>

4. ผลิตภัณฑ์กระทรวงนิรภัย ตลาดที่เป็นคู่ค้ากระทรวงนิรภัยกับประเทศไทยและมี มูลค่าการส่งออกสูง ๆ ได้แก่ ประเทศเยอรมนี สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น และอินโดนีเซีย ในปีพ.ศ. 2544 การนำเข้ากระทรวงนิรภัยมีมูลค่า 213.0 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2545 การนำเข้ากระทรวงนิรภัยมีมูลค่า 355.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 67.1 ส่วนในปี พ.ศ. 2546 การนำเข้ากระทรวงนิรภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็น 420.3 ล้านบาท โดยเป็นการนำเข้าจากประเทศไทยต่าง ๆ ดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 281.9 ล้านบาท หรือ สัดส่วนการครองตลาดนำเข้ากระทรวงนิรภัยร้อยละ 67.1 ของมูลค่าการนำเข้ากระทรวงนิรภัยในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 มูลค่าการนำเข้ากระทรวงนิรภัย (พิกัด 7007) ของประเทศไทย

ปีพ.ศ. 2544-2546

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ	2544	2545	2546
เยอรมนี	77.2	65.8	81.6
สหราชอาณาจักร	-	126.4	76.3
แคนาดา	-	22.4	71.3
ญี่ปุ่น	28.6	38.5	25.6
อินโดนีเซีย	17.5	15.7	27.1
อื่น ๆ	89.7	87.1	138.4
รวม	213.0	355.9	420.3

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง, 2547, คืนเมื่อ 10 ธันวาคม 2547, จาก <http://www.customs.go.th/>

5. ผลิตภัณฑ์กระเจง ตลาดที่เป็นคู่ค้ากระเจงกับประเทศไทยและมีมูลค่าการส่งออกสูง ๆ ได้แก่ ประเทศไทยญี่ปุ่น จีน เยอรมนี และอินโดนีเซีย ในปี 2544 การนำเข้ากระเจงมีมูลค่า 484.6 ล้านบาท และในปี 2545 การนำเข้ากระเจงมีมูลค่า 475.3 ล้านบาท ลดลงจากปีพ.ศ. 2544 ร้อยละ 1.9 ส่วนในปีพ.ศ. 2546 การนำเข้ากระเจงมีมูลค่าลดลงเหลือ 426.5 ล้านบาท โดยเป็นการนำเข้าจากประเทศไทยต่าง ๆ ดังกล่าว มีมูลค่ารวมกัน 299.0 ล้านบาท หรือสัดส่วนการครองตลาดนำเข้ากระเจงไว้ร้อยละ 70 ของมูลค่าการนำเข้ากระเจงในปีพ.ศ. 2546 ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 มูลค่าการนำเข้ากระทรวงฯ (พิกัด 7009) ของประเทศไทย ปีพ.ศ. 2544-2546

(มูลค่า : ล้านบาท)

ประเทศ	2544	2545	2546
ญี่ปุ่น	143.2	130.2	100.4
จีน	90.0	87.3	78.2
เยอรมนี	82.4	88.2	72.4
อินโดนีเซีย	16.2	46.3	48.0
อื่นๆ	152.8	123.3	127.5
รวม	484.6	475.3	426.5

ที่มา: จาก “มูลค่าการส่งออกและนำเข้ากระทรวงของประเทศไทย,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง.

การวิเคราะห์การค้าระหว่างประเทศไทยและโครงสร้างภายน้ำเข้าจะใช้พิกัดศุลกากรในการแบ่งประเภทของประเทศ โดยผลิตภัณฑ์ของราชอาณาจักรอยู่ในพิกัดศุลกากร 7003 ถึง 7009 รายละเอียดของประเภทของราชอาณาจักรที่แบ่งตามพิกัดศุลกากร ดังแสดงในตาราง ที่ 19

ตารางที่ 19 รายละเอียดพิกัดศุลกากรของผลิตภัณฑ์ราชอาณาจักร

พิกัดศุลกากร	รายการ
7003	แก้วที่ได้จากการหล่อ หรือการรีดเป็นแผ่นบางหรือเป็นโพร์ไฟล์จะมีชั้นผิวสำหรับดูดกลืนแสง หรือสะท้อนแสงหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่ได้ตกแต่งอย่างอื่น
7004	แก้วที่ได้จากการดึงหรือเป่าเป็นแผ่น จะมีชั้นผิวสำหรับดูดกลืนแสงหรือสะท้อนแสงหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่ได้ตกแต่งอย่างอื่น
7005	ไฟล์คลาส และแก้วที่ขัดผิวหรือขัดมัน เป็นแผ่น จะมีชั้นผิวสำหรับดูดกลืนแสง หรือสะท้อนแสง หรือไม่ก็ตามแต่ไม่ได้ตกแต่งอย่างอื่น
7006	แก้วตามประเภทที่ 7003 7004 หรือ 7005 ที่ทำให้โค้ง แต่งขอบ สลัก เจาะรู เคลื่อนย่อนามแอล หรือตกแต่งอย่างอื่น แต่ต้องไม่มีกรอบหรือติดกับวัสดุอื่น ๆ

ตารางที่ 19 (ต่อ)

พิกัดศุลกากร	รายการ
7007	กรุงกนิรภัยชนิดแทคแล้วไนเมคัม (เทมเบอร์) หรือ ชนิดแทคแล้วไนกระจาด (ตามเงื่อน)
7008	จำนวนแบบมัลติเพลวอลล์ที่ทำด้วยแก้ว
7009	กระจายจะมีกรอบหรือไม่ก็ตาม รวมถึงกระจกมองหลัง

ที่มา: จาก “พิกัดศุลกากรของผลิตภัณฑ์กระจก,” โดย กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง.

การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน

อาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations--ASEAN) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ปัจจุบันมีสมาชิก ทั้งสิ้น 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย พิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บราซิล สาธารณรัฐลาว เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEN Free Trade Area--AFTA) จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ

- เพื่อให้การค้าภายในกลุ่มอาเซียนเป็นไปโดยเสรี ปราศจากข้อจำกัดที่มิใช่ภาษี ศุลกากร และให้มีอัตราภาษีศุลกากรต่ำที่สุด
- เพื่อเป็นการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเข้าสู่ภูมิภาคอาเซียน
- เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับสถานการณ์เศรษฐกิจและการค้าโลกที่จะเสริมยิ่งขึ้น

จากผลการเจรจารอบอุรุกวัย

การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีนำเข้า ของอุตสาหกรรมกระจายของประเทศไทย 3 ประการ คือ

- ประเทศไทยและกลุ่มประเทศอาเซียนต่างก็จัดให้อุตสาหกรรมแก้วและกระจก อยู่ในรายการเร่งลดภาษี (fast track) ให้เหลือร้อยละ 0-50 ภายในปีพ.ศ. 2546 ข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนระบุว่า ประเทศไทยสมาชิกได้รับประโยชน์จากคู่ค้า (concession) ก็ต่อเมื่อประเทศนั้นลดอัตราภาษีนำเข้าให้ประเทศสมาชิกถึงระดับร้อยละ 20 หรือ ต่ำกว่า ผลของข้อตกลงทำให้ไทยและมาเลเซียได้รับประโยชน์จากการลดภาษีร่วมกันในปีพ.ศ. 2539 ประเทศไทยและอินโดนีเซียจะได้รับประโยชน์จากการลดภาษีซึ่งกันและกันตั้งแต่

ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป ส่วนผลกระทบโดยทั่วไปที่ได้รับประโภชน์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2538 กรณีประเทศไทยกับมาเลเซียจะได้ประโยชน์จากการลดภาษีร่วมกันในปีพ.ศ. 2539 (กรุงเทพฯ HS 7003-7008) ส่วนกรณีประเทศไทยและฟิลิปปินส์ได้รับประโยชน์ร่วมกันในปีพ.ศ. 2541 เป็นต้นไป แผนการลดภาษีนำเข้าดังกล่าวมีข้อสังเกตอยู่ 3 ประการคือ

1.1 หลังจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน ประเทศไทยสามารถได้รับประโยชน์จากการลดอัตราภาษีนำเข้าล่าช้ามาก เพราะกว่าทุกประเทศจะได้รับประโยชน์ครบต้องใช้เวลาถึง 5 ปี เนื่องจากเกือบทุกประเทศมีอัตราภาษีนำเข้าสูงเกินกว่าร้อยละ 30

1.2 ประเทศไทยสามารถได้รับประโยชน์จากการลดอัตราภาษีนำเข้าในปีที่แตกต่างกัน เช่น ประเทศไทยสิงคโปร์ และประเทศไทยใน ซึ่งเป็นประเทศที่ไม่มีการผลิตกระดาษ จะได้รับประโยชน์จากการลดอัตราภาษีนำเข้าทันที เพราะไม่มีการเก็บภาษีนำเข้ากระดาษ สิงคโปร์จะได้เปรียบประเทศไทยในส่วนของการลดภาษีนำเข้าของประเทศไทยร้อยละ 50 เหลือร้อยละ 30 และมีโอกาสส่งออกกระดาษแผ่นมายังประเทศไทยมากขึ้น ในขณะที่ประเทศไทยและประเทศอินโดนีเซียจะได้รับประโยชน์ร่วมกันก่อนประเทศอื่น ๆ แต่เนื่องจากตารางการลดภาษีของแต่ละประเทศต่างกัน ดังนั้นประเทศไทยที่มีอัตราภาษีนำเข้าต่ำกว่าจะได้รับประโยชน์จากการลดอัตราภาษีนำเข้าก่อนประเทศไทยที่มีอัตราภาษีนำเข้าสูงกว่า เช่น ประเทศอินโดนีเซียจะได้รับประโยชน์ก่อนประเทศไทย เนื่องจากอัตราภาษีนำเข้ากระดาษแผ่นของประเทศอินโดนีเซียจะเท่ากับร้อยละ 20-40 ในขณะที่อัตราภาษีนำเข้ากระดาษแผ่นของประเทศไทยเท่ากับร้อยละ 50 ดังแสดงในตารางที่ 20

1.3 ตามข้อตกลงการกำหนดว่าเมื่อัตราภาษีนำเข้าสูงกว่าร้อยละ 20 แต่ถ้ามีประเทศไทยสามารถอย่างน้อย 2 ประเทศเริ่มลดภาษีนำเข้าลง เช่น จากร้อยละ 40 เหลือ 30 ประเทศทั้งสองก็จะได้รับประโยชน์ร่วมกันจากการลดภาษีนำเข้าดังกล่าว ดังนั้นประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการลดภาษีนำเข้าของประเทศอินโดนีเซียในปี 2538 และได้รับประโยชน์จากการลดภาษีนำเข้าของประเทศไทยในปีพ.ศ. 2537

2. รัฐบาลไทยได้ประกาศลดอัตราภาษีนำเข้าเพียงฝ่ายเดียวสำหรับสินค้าที่เคยจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูงกว่าร้อยละ 30 เหลือร้อยละ 30 ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2536 (ยกเว้นสินค้าบางรายการ) ดังนั้นตั้งแต่ปีพ.ศ. 2536-2538 อัตราภาษีนำเข้าของประเทศไทย

จึงต่างกว่าอัตราภาษีนำเข้าของประเทศอื่น โดยมีเชิงและภาษีนำเข้าสินค้าบางรายการของไทยจะต่างกว่าภาษีนำเข้าสินค้าบางรายการของประเทศไทยแต่ปี พ.ศ. 2536 - 2537 และภาษีนำเข้าสินค้าบางรายการของไทยจะต่างกว่าภาษีนำเข้าสินค้าบางรายการของประเทศมาเลเซียจนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2541

3. การที่ประเทศไทยลดภาษีนำเข้าจากประเทศอาเซียนเหลือร้อยละ 30 ทำให้ต้องยกเลิกวิธีการเก็บภาษีนำเข้าที่เกิดจากการคำนวนในอัตราตามราคารวีอตามสภาพโดยต้องเลือกเก็บตามอัตราที่คำนวนเป็นเงินได้สูงกว่า คือเปลี่ยนมาเป็นการเก็บภาษีตามมูลค่าอย่างเดียว นอกงานนี้ในแผนการลดภาษีคิดจากการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียน (ASEAN Preferential Trading Arrangements--ASEAN-PTA) ต่างกว่าอัตราร้อยละ 30 ข้อตกลงกำหนดให้ใช้ฐานของภาษีที่คิดจาก PTA เป็นจุดเริ่มต้น ผลกระทบดังกล่าวต่ออุตสาหกรรมกระจายผลิต หากเก็บภาษีตามราคา ราคากำจนานำเข้าจากประเทศไทยแล้ว จะถูกกว่าภาระกิจนำเข้าที่เสียภาษีตามสภาพ ผลคือส่วนต่างราคากำจในประเทศกับราคากำจนำเข้าจะเพิ่มสูงมาก ในกรณีหลังที่แนวทางการลดภาษีในส่วนที่ใช้อัตรา ASEAN-PTA เป็นจุดเริ่มต้นนั้น ทำให้จุดเริ่มต้นของการลดภาษีกระจายไปลดในพิกัด 7005.219 7005.229 และ 7005.300 ดังแสดงในตารางที่ 21 มีอัตราภาษีร้อยละ 26 แทนที่จะเป็นร้อยละ 30 เมื่อมองผลกระทบนิดอื่น ๆ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีนำเข้าดังกล่าว ทำให้อัตราภาษีนำเข้าของประเทศไทยต่างกว่าประเทศอาเซียน ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2536-2538 อย่างไรก็ตาม การที่ประเทศไทยลดภาษีนำเข้าจากแต่เพียงฝ่ายเดียวจากร้อยละ 50-60 มาเป็นร้อยละ 30 ในปี พ.ศ. 2536 ทำให้มีการนำเข้าภาระกิจจำนวนมากจากประเทศอื่น โดยมีเชิงและผลกระทบต่อกำไรมากขึ้น เพราะภาระกิจนำเข้ามีราคาถูกกว่า ดังนั้นผู้แทนจำหน่ายจึงสามารถแปร่งขันกับลดราคาขายให้แก่ ผู้ค้าส่ง และผู้บริโภคได้ ในระยะสั้น (2-3 ปี) โรงงานผลิตภาระกิจอาจมีกำไรลดลง แต่ผลดีของการนำเข้าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้อุตสาหกรรมเริ่มปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการจัดการเพื่อรับการแข่งขันจากต่างประเทศ

ตารางที่ 20

อัตราภาษีนำเข้าจากแผ่นจากกลุ่มประเภทอาชีวกรรมเดือนธันวาคม พ.ศ. 2536

รหัส HS	ประเภท	อัตราภาษีนำเข้า (ร้อยละ)											
		มาเลเซีย			อินدونีเซีย			ฟิลิปปินส์			ไทย		
		Normal	PTA	AFTA	Normal	PTA	AFTA	Normal	PTA	AFTA	Normal	PTA	AFTA
กระจกหดอกราขและเสริมลวด													
7003.110	- Tined Figured Glass	0-50	0-30	45.5	40	40	40	10-45	6-27	6-27	50	50	30
7003.190	- Clear Figured Glass	0-50	0-30	45.5	40	40	40	10-45	6-27	6-27	50	50	30
7003.200	- Wired Glass	-	-	-	30	30	30	45	45	45	50	50	30
7003.300	- Profile Glass	50	30	45.5	30	30	30	45	45	45	50	50	30
กระจกชีท													
7004.100	- Tined Sheet Glass	0-50	0-30	45.5	40	40	40	10-45	6-27	6-27	50	50	30
7004.900	- Clear Sheet Glass	0-50	0-30	45.5	40	40	40	10-45	6-27	6-27	50	50	30
กระจกโพลต													
7005.109	- Heat Reflective Glass	50	30	45.5	40	40	40	45	31.5	31.5	30	30	30
7005.219	- Tined Float/Polished Glass	50	30	45.5	40	40	40	45	31.5	31.5	50	20	30
7005.299	- Clear Float/Polished Glass	50	30	45.5	40	40	40	45	31.5	31.5	50	20	30
7005.300	- Polished Wired Glass	50	30	45.5	40	40	40	45	31.5	31.5	50	20	30

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รหัส HS	ประเภท	อัตราภาษีนำเข้า (ร้อยละ)											
		มาเลเซีย			อินدونีเซีย			พิลิปปินส์			ไทย		
		Normal	PTA	AFTA	Normal	PTA	AFTA	Normal	PTA	AFTA	Normal	PTA	AFTA
กระจกนิรภัย													
7007.110	- Tempered for Automobile	30	30	30	40	40	40	45	45.0	45.0	50	50	30
7007.190	- Tempered for Construction	30	30	30	40	40	40	45	45.0	45.0	50	50	30
7007.210	- Laminated for Automobile	30	30	30	40	40	40	45	45.0	45.0	50	50	30
7007.290	- Laminated for Construction	30	30	30	40	40	40	45	45.0	45.0	50	50	30
7008.000	- Insulation Glass	30	30	30	40	40	40	20	15.0	15.0	50	50	30
กระจกเงา													
7009.100	- Mirror for Automobile	5	5		20	20	20	45	45.0	45.0	50	50	30
7009.910	- Mirror for Construction	55	33		30	30	30	45	31.5	31.5	50	50	30
7009.920	- Framed Mirror	55	33		30	30	30	45	31.5	31.5	50	50	30

ที่มา: จาก “พิกัดศุลกากรของพลิตภัณฑ์กระจก,” โดย กระทรวงการคลัง.

ตารางที่ 21

General Formula of Fast Track Tariff Reduction Program (tariff rates above 20 %)

Country	Existing Tariff Rate	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Brunei D.	No products with tariff above 20%											
Indonesia	40%	40%	40%	30%	30%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	30%	30%	30%	20%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	25%	25%	25%	20%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
Malaysie	50%	45.50%	41%	36.50%	32%	27.50%	23%	18.50%	14%	9.50%	5%	
	40%	36.50%	33%	29.50%	26%	22.50%	19%	15.50%	12%	8.50%	5%	
	30%	27.50%	25%	22.50%	20%	17.50%	15%	12.50%	10%	7.50%	5%	
Phillippines	46-50%	During this period, Executive Order 470 impiemenis an			45%	40%	35%	30%	25%	20%	15%	0-5%
	41-50%	autonomous 5-year tariff reduction program ending			40%	35%	30%	25%	20%	15%	10%	0-5%
	36-40%				35%	30%	25%	20%	15%	10%	10%	0-5%
	31-35%				30%	25%	20%	20%	15%	15%	10%	0-5%

ตารางที่ 21 (ต่อ)

Country	Existing Tariff Rate	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Singapore	26-30%				25%	25%	20%	20%	15%	15%	10%	0-5%
	21-25%				20%	20%	15%	15%	15%	10%	10%	0-5%
Thailand	Above 20%	0	NA									
	Above 30%	30%	30%	25%	25%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	26-30%			25%	25%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	21-25%			20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%		

ที่มา: จาก “สู่ทางและโอกาสการส่งออกและผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียน (สำหรับอุตสาหกรรมกระจก),” (หน้า 23),
โดย ปริญญา อาภาศิลป์, 2539, กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

ผลกระทบของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนต่ออุตสาหกรรมของ ผลในทางบวก

1. การลดภาษีนำเข้า จะมีผลทำให้ราคาระจกแผ่นน้ำนำเข้าบวกภาษีนำเข้าลดลง ทำให้ตลาดกระจายในประเทศมีการแปร่งขันมากขึ้น แต่ผู้บริโภคจะได้รับประโยชน์จากการกระจายที่ต่ำลง

2. ทำให้การค้ากระจายบางประเภทภายในกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้น เช่น กระจายโฟลต และกระจายนิรภัย แต่จะทำให้การค้ากระจาย 2 ประเภทดังกล่าวระหว่างประเทศอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มอาเซียนลดลง ผลกระทบดังกล่าวเรียกว่า ผลการเบี่ยงเบนทางการค้า (trade diversion) เพราะประเทศในกลุ่มอาเซียนไม่ได้ลดภาษีให้กับประเทศแผ่นที่นำเข้าจากประเทศนอกกลุ่มอาเซียน

3. การลดภาษีนำเข้าจะมีส่วนก่อให้เกิดผลดีต่อการค้า ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์เรียกว่า Trade Creation กล่าวคือ ประเทศอาเซียนอาจมีต้นทุนการผลิตกระจายบางประเภทต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะกระจายโฟลต และกระจายนิรภัย ดังนั้นแม้ว่าประเทศอาเซียนจะยังไม่ได้ลดภาษีให้กับประเทศแผ่นนำเข้าจากประเทศนอกอาเซียน แต่การลดภาษีนำเข้าระหว่างประเทศอาเซียนด้วยกันเองจะระดับให้มีการค้าระหว่างประเทศอาเซียนเพิ่มมากขึ้น เพราะราคากระจกในประเทศจะถูกลง ปริมาณการค้าที่ถูกสร้างเพิ่มขึ้นนี้นับเป็นผลประโยชน์โดยตรงของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน

4. เกิดผลของการสร้างการค้าขึ้น เพราะสัดส่วนการส่งออกของประเทศไทยสู่ประเทศอาเซียนค่อย ๆ เพิ่มขึ้น ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีประเทศอาเซียนประเทศใดลดภาษีนำเข้าให้แก่กระจายจากประเทศไทยเลย สาเหตุของการที่ปริมาณและสัดส่วนส่งออกในประเทศอาเซียนสูงขึ้นเกิดจากการขยายกำลังการผลิตของประเทศไทย จนทำให้ราคาน้ำออกของประเทศไทยต่ำกว่าราคากลางจากประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และอาเซียน-นิคส์

ผลในทางลบ

1. การลดภาษีนำเข้าในเดือนมกราคม ปีพ.ศ. 2538 ของประเทศไทยทำให้มีการนำเข้ากระจุกแผ่นบางประเททจากประเทศอาเซียน โดยเฉพาะกระจุกแผ่นจากประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น กล่าวคือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6,741.57 และ 95.40 ในฐานะค่าในปี 2536 และปี 2532 ตามลำดับ โดยมูลค่าการนำเข้ากระจุกแผ่นจากประเทศอินโดนีเซีย มีมูลค่ามากกว่าประเทศอื่น ๆ เนื่องจากเกิดการจลาจลภายในประเทศทำให้ความต้องการใช้กระจุกลดลงมาก ในขณะเดียวกันกระทรวงพาณิชย์ของประเทศไทยได้ลดอัตราภาษีตอบโต้การทุ่นตลาด (anti-dumping) จากร้อยละ 20-24 เหลือเพียงร้อยละ 14 และ 18 เมื่อเดือนเมษายน ปีพ.ศ. 2541 ยังทำให้ปริมาณการนำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น
2. แม้ว่าประเทศไทยจะได้ประโยชน์จากการค้าที่เพิ่มขึ้น แต่รัฐบาลของประเทศไทยอาเซียนจะสูญเสียรายได้จากการนำเข้าไป

นโยบายของรัฐ

ก่อนที่จะมีการก่อตั้ง โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในปีพ.ศ. 2506 ประเทศไทยต้องนำเข้ากระบวนการทั้งหมดจากต่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ในขณะที่ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น ความต้องการใช้กระจายแพร่ จึงเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะความต้องการในอุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมรถยนต์และอุตสาหกรรมเคมีอิเล็กทรอนิกส์ รัฐบาลจึงสนับสนุนให้มีการก่อตั้งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2506 เพื่อทดแทนการนำเข้า และตอบสนองความต้องการใช้ภายในประเทศเป็นหลัก โดยมีบริษัท จำกัด จำกัด และได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2506 การผลิตกระดาษจึงอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐบาลมาโดยตลอด และรัฐบาลได้ให้ความคุ้มครองอุตสาหกรรมกระดาษในรูปแบบของการจัดเก็บภาษีนำเข้ากระจายแพร่ในอัตราสูงถึงร้อยละ 50-60

ดำเนินการส่งเสริมการลงทุน

รัฐบาลได้ให้การส่งเสริม สนับสนุนและอนุญาตให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมกระดาษเรื่อยมา โดยในปีพ.ศ. 2528 และ 2531 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติส่งเสริมการลงทุนให้แก่ บริษัท จำกัด และบริษัท บางกอกโพลทก拉斯 จำกัด ตามลำดับ

วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2532 กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีประกาศกระทรวงฯ เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมผลิตกระดาษแพร่ เนื่องจากในขณะนี้มีการผลิตกระดาษแพร่มีมากเกินความต้องการของตลาดภายในประเทศ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยส่วนรวม กระทรวงอุตสาหกรรมจึงระงับการอนุญาตให้ตั้ง/ขยายโรงงานอุตสาหกรรมผลิตกระดาษแพร่ไว้เป็นการชั่วคราวเป็นเวลา 5 ปี ยกเว้นโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแล้วก่อนวันที่ออกประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้

วันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2533 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประกาศให้การส่งเสริมการลงทุนแก่ผู้ผลิตกระจายใหญ่ และประศาสน โยบายอื่น ๆ ดังนี้

1. บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด ได้รับการส่งเสริมการผลิตกระจกแผ่น ปีละ 131,400 เมตริกตัน โดยมีเงื่อนไขให้ทำการส่งออกจำนวนต่างประเทศร้อยละ 50

2. บริษัท บางกอกฟลักลาส จำกัด ได้ปรับเงื่อนไขการส่งออกจากเดิมร้อยละ 80 เหลือ ร้อยละ 50

3. บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด (มหาชน) และบริษัทกระจกสยาม จำกัด ยกเลิกเงื่อนไขการส่งออก เนื่องจากอุตสาหกรรมกระจกแผ่นที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจะต้องมีเงื่อนไขการส่งออกตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด แต่เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความเห็นว่า นโยบายให้การส่งเสริมการผลิตกระจกมีการแข่งขันอย่าง熈烈แล้ว จึงได้ยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกจากที่ได้กำหนดไว้แต่ต้น

4. ประกาศดส่งเสริมการผลิตกระจกแผ่นไว้ชั่วคราว (โดยพิจารณาปริมาณการผลิตกระจกที่ให้การส่งเสริมให้สมดุลกับปริมาณความต้องการใช้กระจกแผ่นในประเทศ)

วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2536 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีนโยบาย “ส่งเสริมให้กระจายการลงทุนไปสู่ภูมิภาค” จึงได้เปิดให้การส่งเสริมใหม่แก่กิจการที่รับจ้างการส่งเสริมอยู่ 59 ประเภท” โดยกำหนดเงื่อนไขให้ตั้งสถานประกอบการในเขต 3 และไม่กำหนดเงื่อนไขในการส่งออก กิจการกระจายแผ่นจึงเป็นกิจการใน 59 ประเภทที่ได้เปิดให้ส่งเสริมในเขต 3 ด้วย

วันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2538 บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด ได้มีหนังสือขอยกเลิกเงื่อนไขการส่งออก เนื่องจากธุรกิจมีนโยบายส่งเสริมให้กระจายการลงทุนไปสู่ภูมิภาค โดยมีเงื่อนไขให้ตั้งสถานประกอบการในเขต 3 ซึ่งให้สิทธิประโยชน์มากกว่าเขต 1 และเขต 2 และได้มีการเปิดเสริมการผลิตกระจกแผ่นด้วย

วันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2538 บริษัท กระจกไทยอาชารี จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือคัดค้านการให้การยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกผลิตภัณฑ์กระจกตามที่บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด ได้มีหนังสือขอยกเลิก โดยให้เหตุผลว่าปริมาณการผลิตกระจกแผ่นในขณะนั้นมีมากกว่าความต้องการใช้ภายในประเทศ

วันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2538 บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด ได้มีหนังสือขอยกเลิกหนังสือให้พิจารณายกเลิกเงื่อนไขการส่งออก เนื่องจากบริษัทฯ สามารถส่งออกได้ตามเงื่อนไขการส่งออกตามที่บริษัทฯ ได้มีหนังสือขอยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกผลิตภัณฑ์กระจก เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2538

วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2538 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีนโยบาย “ให้การส่งเสริมใหม่การแบ่งขันอย่างเสรี” โดยการอนุมัติโครงการจะไม่พิจารณาถึงอุปสงค์และอุปทานของกระจกแผ่น จากนโยบายดังกล่าวคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้อนุมัติส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมกระจกแผ่นเพิ่มอีก 3 โครงการ ดังนี้

1. โครงการผลิตกระจกแผ่นเรียบใสและสี ของนายสมยศ ตั้งมีลาภ ในนาม บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด

2. โครงการผลิตกระจกแผ่นเรียบใสและสี ของนายวันชัย เอื้อสุวรรณกุล ในนาม บริษัท กระจกโพลทสยาม จำกัด

3. โครงการผลิตกระจกแผ่นและกระจกดอกลาย ของนายสมบัติ พานิชชีวะ ในนาม บริษัท กระจกไทยอาชารี จำกัด

วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2540 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้พิจารณาอนุมัติให้ บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด และบริษัท บางกอกโพลทกลาส จำกัด ยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกได้ตามที่ บริษัท กระจกสยามการเดียน จำกัด ได้มีหนังสือขอให้พิจารณายกเลิกเงื่อนไขการส่งออก เนื่องจากมีความเห็นว่านโยบายให้การส่งเสริมการผลิตกระจกมีการแบ่งขันอย่างเสรีแล้ว

ด้านวัตถุคิบ

แร่ทรายเก้า เป็นแร่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ส่งวนไว้ใช้ในอุตสาหกรรมภายในประเทศไทยโดยมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมี 5 มติ ดังนี้

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2513 เห็นควรส่งวนแร่ทรายเก้าไว้ไม่น้อยกว่าสี่หมื่นตันต่อปี

2. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2517 ไม่น้อยกว่าสี่หมื่นตันต่อปี ทั้งที่แต่งแล้วและยังไม่ได้แต่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อส่งวนไว้ใช้ในอุตสาหกรรมที่จะทำรายได้ให้แก่ประเทศไทย และให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจอย่างคุ้มค่าต่อไป

3. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 ห้ามส่งทรายทุกชนิดทั้งที่แต่งแล้วและยังไม่แต่ง ตลอดจนทรายบดหรือทรายผสมออกนอกราชอาณาจักร โดยมีเจตนารมณ์ที่จะส่งวนรักษาทรัพยากรไว้ใช้ภายในประเทศไทยอย่างคุ้มค่าและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการผลิตทรายแม่น้ำ

4. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2537 ห้ามส่งทรายธรรมชาติทุกชนิดที่มีซิลิกาออกไซต์ เกินกว่าร้อยละ 75 ทั้งที่บดแล้ว และยังไม่ได้บด ออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้มิได้หมายรวมถึงทรายที่เป็นส่วนประกอบในวัตถุคิบสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป สำหรับแร่ที่มีทรายเป็นส่วนประกอบให้กำหนดเป็นสินค้าควบคุมที่จะต้องขออนุญาตส่งออกเป็นราย ๆ ไป ตามความเห็นของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และให้กระทรวงพาณิชย์รับไปดำเนินการต่อไป

5. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2541 อนุมัติร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ให้ยกเลิกความในข้อ 6 ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร (ฉบับที่ 69) พ.ศ. 2537 ยกเว้น กรณีนำติดตัวเพื่อใช้เฉพาะตัว หรือในกรณียานพาหนะนำออกไปเพื่อใช้ในยานพาหนะนั้น ๆ หรือในกรณีที่ส่งออกไปเพื่อเป็นตัวอย่างเท่าที่จำเป็น หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ส่งออกสินค้าดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณี

ด้านการส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์กระจก

รัฐบาลโดย กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย ได้ออกกฎหมาย ฉบับที่ 48 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ข้อ 28. กำหนดว่า กระจกที่ใช้ทำหนังภายนอกอาคารที่เป็นอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ และอาคารขนาดใหญ่ ต้องเป็นกระจกตั้งแต่ 2 ชั้นขึ้นไป ประกอบกัน โดยมีวัสดุคั้นกลางระหว่างชั้น และยึดกระจกแต่ละชั้นให้ติดแน่นเป็นแผ่นเดียวกัน และกระจกแต่ละชั้นต้องมีคุณสมบัติในการป้องกัน หรือลดอันตรายจากการบาดของเศษกระจกเมื่อกระจกแตก และวัสดุคั้นกลาง ต้องยึดเคลื่อนหรือขึ้นกระจกไม่ให้หลุดออกจากแม่กระดาษหรือร้าน กระจกที่ติดกับรากนตอก และกระจกที่ใช้เป็นฝาของห้องโถง หรือทางเดินร่วมภายในอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ และอาคารขนาดใหญ่ต้องมีคุณสมบัติในการป้องกันหรือลดอันตรายจากการบาดของเศษกระจกเมื่อแตก

ด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม

การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้กำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์กระจกไว้ดังนี้

1. มาตรฐานทั่วไป
 - นอ ก. 54-2516 กระจกแผ่น
 - นอ ก. 954-2537 กระจกส่องหลัง
 - นอ ก. 965-2537 กระจกสำหรับอาคาร: กระจกนิรภัยเทมเพอร์
 - นอ ก. 1222-2539 กระจกสำหรับอาคาร: กระจกนิรภัยลายชั้น
 - นอ ก. 1231-2537 กระจกสำหรับอาคาร: กระจกชนวน
 - นอ ก. 1345-2539 กระจกแผ่นสีตัดแสง
 - นอ ก. 1344-2541 กระจกโพลิสีตัดแสง
2. มาตรฐานบังคับ

- МОК. 196-2536 กระทรวงนิรภัยสำหรับรถยนต์ กระทรวงหลายชั้น (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2537)
- МОК. 197-2536 กระทรวงนิรภัยสำหรับรถยนต์ กระทรวงแทนเปอร์ (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2537)
- МОК. 198-2536 กระทรวงนิรภัยสำหรับรถยนต์ กระทรวงโซนแทนเปอร์ (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2537)
- МОК. 880-2532 กระทรวงไฟลต (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2541)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัยและผลการวิเคราะห์

การศึกษาในบทนี้มุ่งศึกษาวิธีดำเนินการวิจัยที่สอดคล้องกับแนวความคิดทางทฤษฎีอุปสงค์ในปัจจัยการผลิต (derived demand) โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (time series) ในระยะเวลา 11 ปี ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2546 และผลการศึกษาคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความต้องการใช้รถจราจรแฝ่นในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความต้องการใช้รถจราจรในประเทศไทย ได้กำหนดแบบจำลองที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวความคิดทางทฤษฎีอุปสงค์ในปัจจัยการผลิตเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดความต้องการใช้รถจราจรในประเทศไทย ได้แก่ ปริมาณการผลิตรถยนต์ มูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง และจำนวนประชากร ที่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณความต้องการใช้รถจราจรแฝ่น โดยกำหนดให้อยู่ในลักษณะของฟังก์ชันเส้นตรง (linear form) ได้ดังนี้

$$Q_g = f(Q_{car}, V_{con}, POP)$$

โดยที่

Q_g = ความต้องการใช้รถจราจร (เมตริกตัน)

Q_{car} = ปริมาณการผลิตรถยนต์ (คัน)

V_{con} = มูลค่าของอุตสาหกรรมก่อ (ล้านบาท)

POP = จำนวนประชากร (ล้านคน)

จากความสัมพันธ์ของตัวแปรที่กำหนดให้อยู่ในลักษณะของฟังก์ชันเส้นตรง (linear form) ดังกล่าว นำมาประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ช่วยในการคำนวณ เพื่อทำการประมาณค่าล้มเหลวที่ของตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดความต้อง

การใช้รถจักรในประเทศไทย แต่ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบว่ามีอิทธิพลต่อความต้องการใช้รถจักร (Q_g) ได้แก่ ปริมาณการผลิตรถยนต์ (Q_{car}) มูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง (V_{con}) และจำนวนประชากร (POP) พบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.969 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งสามตัวมีความสามารถในการอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการใช้รถจักร Q_g ได้ร้อยละ 96.9 โดยมีค่า F-statistic = 73.46 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 และ 99 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีอิทธิพลพร้อมกันทั้งสองตัวอย่างนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรตาม

จากการตรวจสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ด้วยค่า t-statistics ปรากฏว่า ปริมาณการผลิตรถยนต์ (Q_{car}) มีความสัมพันธ์กับความต้องการใช้รถจักร (Q_g) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 และ 99 และเครื่องหมายค่าสัมประสิทธิ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ปริมาณความต้องการใช้รถจักร (Q_g) มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศตรงข้ามกันหรือเป็นลบกับปริมาณการผลิต รถยนต์ ในขณะที่ มูลค่าของอุตสาหกรรมการก่อสร้าง (V_{con}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันหรือเป็นบวกกับปริมาณความต้องการใช้รถจักรในประเทศไทย ส่วนจำนวนประชากรมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกันหรือเป็นบวกกับปริมาณความต้องการใช้รถจักรในประเทศไทย โดยผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระแต่ละตัวต่อตัวแปรตามเป็นดังนี้

ปริมาณการผลิตรถยนต์ (Q_{car}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับความต้องการใช้รถจักรในประเทศไทย (Q_g) อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 0.556 หมายความว่า เมื่อปริมาณการผลิตรถยนต์ (Q_{car}) เพิ่มขึ้น 1 คัน จะมีผลทำให้ความต้องการใช้รถจักรในประเทศไทย (Q_g) ลดลง 0.556 เมตริกตัน เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นมีค่าคงที่

มูลค่าของอุตสาหกรรมการก่อสร้าง (V_{con}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการใช้รถจักรในประเทศไทย (Q_g) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 0.147 หมายความว่า เมื่อมูลค่าของ

อุตสาหกรรมการก่อสร้าง (V_{con}) เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะมีผลทำให้ปริมาณความต้องการใช้กระจก (Q_g) เพิ่มขึ้น 0.147 เมตริกตัน เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นมีค่าคงที่

จำนวนประชากร (POP) มีความสัมพันธ์ในพิศทางเดียวกันกับความต้องการใช้กระจกในประเทศ (Q_g) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 36,032.8 หมายความว่า เมื่อจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น 1 ล้านคน จะมีผลทำให้ปริมาณความต้องการใช้กระจก (Q_g) เพิ่มขึ้น 36,032.8 เมตริกตัน เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นมีค่าคงที่

แต่จากการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS พบร่วมปริมาณการผลิตရถยนต์ (Q_{car}) และจำนวนประชากร (POP) เกิดปัญหา Multicollinearity ดังแสดงในตารางภาคผนวก ก จึงแก้ไขโดยตัดจำนวนประชากร (POP) ออกไป

ดังนั้นจึงได้วิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรอิสระเพียงสองตัว คือ ปริมาณการผลิต รถยนต์ และมูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง ซึ่งได้กำหนดแบบจำลองที่มีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับแนวความคิดทางทฤษฎีอุปสงค์ในปัจจัยการผลิต เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ ของปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดความต้องการใช้กระจกในประเทศไทย ได้แก่ ปริมาณ การผลิตรถยนต์ มูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้างที่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณความต้องการ ใช้กระจก โดยกำหนดให้อยู่ในลักษณะของฟังก์ชันเส้นตรง (linear form) ได้ดังนี้

$$Q_g = f(Q_{car}, V_{con})$$

โดยที่

Q_g = ความต้องการใช้กระจก (เมตริกตัน)

Q_{car} = ปริมาณการผลิตรถยนต์ (คัน)

V_{con} = มูลค่าของอุตสาหกรรมก่อสร้าง (ล้านบาท)

จากความสัมพันธ์ของตัวแปรที่กำหนดให้อยู่ในลักษณะของฟังก์ชันเส้นตรง (linear form) ดังกล่าว นำมาประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ช่วยใน

การคำนวณ เพื่อทำการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดความต้องการใช้กรุงในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์

ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการใช้กรุงในประเทศไทย (Q_g) โดยใช้แบบจำลองตามทฤษฎีอุปสงค์ปรากฏผล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์สมการอุปสงค์ของกรุง โดยกำหนดให้อยู่ในลักษณะของ
พังก์ชันเส้นตรง (linear form)

$$Q_g = 597156 - 2.66 Q_{car} + 0.355 V_{con}$$

t-statistic (13.88) (-9.67)*** (4.78) ***

R^2 = 0.925 \bar{R}^2 = 0.906

S.E. = 43,025 F-statistic = 49.159

***มีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบว่ามีอิทธิพลต่อความต้องการใช้กรุง Q_g ได้แก่ ปริมาณการผลิตรถยนต์ Q_{car} และมูลค่าของอุตสาหกรรม ก่อสร้าง V_{con} พ布ว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.925 แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้งสองตัวมีความสามารถในการอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการใช้กรุง Q_g ได้ร้อยละ 92.5 โดยมีค่า F-statistic = 49.159 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีอิทธิพลพร้อมกันทั้งสองตัวอย่างนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรตาม ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระแต่ละตัวต่อตัวแปรตามเป็นดังนี้

ปริมาณการผลิตรถยนต์ (Q_{car}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับความต้องการใช้กรุงในประเทศไทย (Q_g) อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 2.66 หมายความว่า เมื่อปริมาณการผลิตรถยนต์ (Q_{car})

เพิ่มขึ้น 1 คัน จะมีผลทำให้ความต้องการใช้รถจักรในประเทศไทย (Q_g) ลดลง 2.66 เมตริกตัน เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นมีค่าคงที่ ทั้งนี้เป็นเพราะในช่วงก่อนเกิดวิกฤติ เศรษฐกิจ ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ได้วางแผนขยายการผลิต รถยนต์ไว้แล้ว แต่เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจทำให้ต้องปรับแผนการผลิต หรือหยุดการผลิต ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ปริมาณการผลิตรถยนต์มีค่าติดลบ

มูลค่าของอุตสาหกรรมการก่อสร้าง (V_{con}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ความต้องการใช้รถจักรในประเทศไทย (Q_g) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 0.355 หมายความว่า เมื่อมูลค่าของ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง (V_{con}) เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะมีผลทำให้ปริมาณความต้องการ ใช้รถจักร (Q_g) เพิ่มขึ้น 0.355 เมตริกตัน เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นมีค่าคงที่ ผลการศึกษา เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

การพยากรณ์แนวโน้มในอนาคต

ในการประมาณค่าความต้องการใช้รถจักรแผ่นในช่วงต่อไป พ.ศ. 2547-2551 โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) ด้วยโปรแกรม สำเร็จรูป SPSS โดยใน Multiple regression model จะแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ 2 ตัว เป็นแบบ linear relationship

$$Y = \beta_0 + \beta_1 Q_{car} + \beta_2 V_{con}$$

โดยกำหนดให้

Y = ตัวแปรตาม คือ ความต้องการใช้รถจักร

Q_{car} = ตัวแปรอิสระ คือ ปริมาณการผลิตรถยนต์

V_{con} = ตัวแปรอิสระ คือ มูลค่าของอุตสาหกรรมการก่อสร้าง

$\beta_0, \beta_1, \beta_2$ = ค่าคงที่ที่ต้องประมาณค่า

ซึ่งได้ผลการคำนวณดังต่อไปนี้

$$Q_g = 597156 - 2.66 Q_{car} + 0.355 V_{con}$$

เนื่องจากค่าที่คำนวณไม่สามารถพยากรณ์ปริมาณการผลิตรถยนต์ได้ จึงใช้การคาดการณ์ว่าอัตราการขยายตัวของปริมาณการผลิตรถยนต์จะขยายตัวในอัตราเรื้อรังละ 15 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2547-2551 โดยใช้ปี พ.ศ. 2546 เป็นปีฐาน เนื่องจากธุรกิจมีนิยามที่จะพัฒนาให้อุตสาหกรรมรถยนต์ของประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ของเอเชีย ดังนั้น อุตสาหกรรมรถยนต์จึงได้รับการสนับสนุนส่งเสริม และผลักดันจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่

ตารางที่ 22 ค่าประมาณการของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ปี พ.ศ. 2547-2551

ปี	Q_{car} (คัน)	V_{con} (ล้านบาท)
2547	853,361	89,676
2548	981,365	94,867
2549	1,079,502	99,419
2550	1,187,452	102,683
2551	1,306,197	105,599

ที่มา: จากผลการศึกษา

นำค่าที่ได้จากการประมาณค่ามาพยากรณ์แนวโน้มความต้องการใช้รถในระยะ 5 ปี ข้างหน้าด้วยโปรแกรม SPSS จะได้ปริมาณความต้องการใช้รถจาก ตัวแปรปี พ.ศ. 2547-2551 ดังนี้

ตารางที่ 23 แนวโน้มความต้องการใช้กระจากของประเทศไทย ปีพ.ศ. 2547-2551

ปี	ปริมาณความต้องการใช้กระจากแผ่น (เมตริกตัน)
2547	661,475
2548	693,113
2549	715,846
2550	745,493
2551	779,900

ที่มา: จากผลการศึกษา

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบผลความต้องการใช้กรุงเทพมหานครที่เป็นจริงกับผลการคำนวณในรอบ 11 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2536-2546) และพยากรณ์ปีพ.ศ. 2547-2551

ปี	ผลที่เกิดขึ้นจริง ¹	วิธี Regression Analysis ²
2536	259,000	345,041
2537	285,000	293,049
2538	319,000	295,061
2539	355,000	351,047
2540	390,000	336,075
2541	430,000	413,089
2542	479,000	489,582
2543	527,000	554,088
2544	569,000	557,085
2545	620,000	590,215
2546	635,000	638,691
2547	N.A.	661,156
2548	N.A.	693,113
2549	N.A.	715,846
2550	N.A.	745,493
2551	N.A.	779,900

ที่มา: ¹ จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและบริษัทผู้ผลิตกรุง

² จากผลการศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณความต้องการใช้กรุงเทพมหานครที่เกิดขึ้นจริงในปีพ.ศ. 2546 (ประมาณ 630,000 เมตริกตัน) จะเห็นว่าค่าที่ได้จากการพยากรณ์วิธี Regression Analysis มีความใกล้เคียงกันมาก

การวิเคราะห์ SWOT Analysis

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอกของอุตสาหกรรม เพื่อความเข้าใจในจุดแข็ง (strengths) จุดอ่อน (weaknesses) โอกาส (opportunities) อุปสรรคหรือภัยตрай (threats) ของอุตสาหกรรมกระจาย เพื่อช่วยให้สามารถกำหนดกลยุทธ์สำหรับอุตสาหกรรมกระจาย ได้ดังนี้

1. จุดแข็ง (strengths) หมายถึง ข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมหนึ่งที่สามารถใช้ในการดำเนินธุรกิจในอุตสาหกรรมกระจาย ได้แก่

- a. มีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเป็นอย่างดี
- b. มีประสบการณ์ในการผลิตสินค้ามาเป็นเวลานาน
- c. มีวัตถุคิดเห็นที่มีคุณภาพ ผลิตได้ในประเทศ
- d. มีคุณภาพด้านผลิตภัณฑ์ที่ดีกว่าคู่แข่ง
- e. ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ในอินโดจีน จึงได้เปรียบคู่แข่งขันในภูมิภาคอาเซียน
- f. ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

2. จุดอ่อน (weaknesses) หมายถึง สิ่งที่อุตสาหกรรมยังขาดหรือมีแต่ด้อยกว่าคู่แข่งขันหรืออยู่ในสภาพที่เสียเปรียบ อันเป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่ออุตสาหกรรมกระจาย ได้แก่

- 2.1 เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินทุนจำนวนมาก (capital intensive)
- 2.2 ใช้เทคโนโลยี และ Know-How ระดับสูงจากต่างประเทศ
- 2.3 เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานมากและพลังงานมีราคาสูง
- 2.4 ผลิตภัณฑ์หรือสินค้ามีน้ำหนักมากและเสียหายง่าย
- 2.5 ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ไม่มีความรู้เรื่องผลิตภัณฑ์ แต่จะซื้อตามคำแนะนำของสถาปนิก
- 2.6 ตลาดในประเทศมีขนาดเล็กจึงต้องพึ่งพาตลาดส่งออก

3. โอกาส (opportunities) หมายถึง ปัจจัยหรือสถานการณ์ภายนอกที่มีส่วนช่วยให้อุตสาหกรรมกระจกแผ่น สามารถใช้เป็นโอกาสให้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ได้ได้แก่

3.1 เป็นสินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำ (reuse) และนำกลับมาผลิตซ้ำได้ (recycle) เป็นสินค้าที่ช่วยประหยัดพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม

3.2 มีความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดอินโดจีน

3.3 เปิดตลาดใหม่ในประเทศที่เปิดเขตเสรีการค้ากับประเทศไทย เช่น จีน อินเดีย ออสเตรเลีย เป็นต้น

4. อุปสรรคหรือภัยนตราย (threats) หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่อาจมีผลกระทบให้อุตสาหกรรมกระจกประสบปัญหา ได้แก่

4.1 มีผลิตภัณฑ์อื่นทดแทน

4.2 การใช้นโยบายเปิดเสรีทางการค้าของรัฐบาล ทำให้มีการทุ่มตลาดจากต่างประเทศ

4.3 มีผลผลิตส่วนเกิน เนื่องจากกระบวนการผลิตและเครื่องจักรต้องผลิตต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง

การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ SWOT Analysis จะต้องทำการวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อกำหนด ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกที่สำคัญของอุตสาหกรรมกระจกแผ่น โดยประเมินความสำคัญและจัดอันดับของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน แต่ละปัจจัย เพื่อทราบจุดแข็ง จุดอ่อน และการประเมินความสำคัญของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก แต่ละปัจจัยเพื่อทราบโอกาสและอุปสรรค หรือภัยนตราย

ขั้นตอนการนำข้าปัจจัย

1. เมตริกประเมินปัจจัยภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix--IFE Matrix)
ตารางที่ 25 เมตริกการประเมินปัจจัยภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix--IFE Matrix)

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน (critical internal factor)	น้ำหนัก (weight)	การประเมิน (rating)	คะแนนค่วงน้ำหนัก (weighted score)
(1)	(2)	(3)	(4) = (2) X (3)
จุดแข็ง (strengths)			
- มีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเป็นอย่างดี	0.05	3	0.15
- มีประสบการณ์ในการผลิตกระจายไปทั่วโลก	0.05	3	0.15
- มีวัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพ ผลิตได้ในประเทศ	0.15	4	0.60
- มีคุณภาพด้านผลิตภัณฑ์ที่ดีกว่าคู่แข่ง	0.10	2	0.20
- ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม มีอุปกรณ์ที่ดีต่อการ ประกอบการ เช่น ไฟฟ้า น้ำ ลม และ ไฟฟ้า	0.05	3	0.15
- ได้รับการสนับสนุนด้านนโยบายของอุตสาหกรรม จากภาครัฐ	0.10	3	0.30
จุดอ่อน (weaknesses)			
- ใช้เงินทุนจำนวนมาก (capital intensive)	0.10	2	0.20
- ใช้เทคโนโลยี และ Know-how	0.15	1	0.15
- เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานมากและ พลังงานมี ราคาสูง	0.10	2	0.20
- ผลิตภัณฑ์ที่มีน้ำหนักมากและเสียหายง่าย	0.05	2	0.10
- ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ไม่มีความรู้แต่จะซื้อตาม คำแนะนำ ของสถาบันกษา	0.05	2	0.10
- ตลาดในประเทศไทยมีขนาดเล็กจึงต้องพึ่งพาตลาดต่างประเทศ	0.05	1	0.05
คะแนนรวม (Total Scores)	1.00		2.35

ที่มา: จากการวิเคราะห์ประเมินปัจจัยภายในด้วยเมตริกการประเมินภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix--IFE Matrix)

2. เมตริกการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix)

ตารางที่ 26 เมตริกการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix)

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (critical external factor) (1)	น้ำหนัก (weight) (2)	การประเมิน (rating) (3)	คะแนนค่วงน้ำหนัก (weighted Score) (4) = (2) X (3)
โอกาส (Opportunities)			
- เป็นสินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำ (reuse) และนำกลับมาผลิตซ้ำได้ (recycle)	0.15	4	0.60
- เป็นสินค้าที่ช่วยประหยัดพลังงาน และรักษามาสิ่งแวดล้อม	0.15	3	0.45
- มีความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดอินโดจีน	0.10	3	0.30
- เปิดตลาดใหม่ในประเทศที่เปิดเขตเสรีการค้า (FTA) กับไทย	0.10	3	0.30
อุปสรรคหรือภัยนตราย (Threats)			
- มีผลิตภัณฑ์อื่นมาทดแทน	0.15	2	0.30
- การใช้นโยบายปิดเสร็จทางการค้าของรัฐบาลทำให้มีการหุ่มตลาดจากต่างประเทศ	0.15	2	0.30
- มีผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ เนื่องจากกระบวนการผลิต และเครื่องจักรต้องผลิตต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง	0.20	1	0.20
คะแนนรวม (total scores)	1.00		2.45

ที่มา: จากการวิเคราะห์ประเมินปัจจัยภายนอกด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix)

ผลการประเมินปัจจัยภายในด้วยเมตริกการประเมินภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix--IFE Matrix) ซึ่งมีคะแนนรวมของคะแนนถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2.35 แสดงว่า อุตสาหกรรมจะแพ้掉อยู่ในตำแหน่งที่มีจุดแข็งในระดับปานกลาง ส่วนผลการประเมินปัจจัยภายนอกด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix) ซึ่งมีคะแนนรวมของคะแนนถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2.45 แสดงว่า อุตสาหกรรมจะแพ้掉อยู่ในตำแหน่งที่มีอุปสรรคในระดับปานกลาง แต่ยังมีแนวโน้มในการขยายตัวทางการตลาดเพิ่มขึ้น

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากการประเมินปัจจัยภายในด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix--IFE Matrix) และการประเมินปัจจัยภายนอกด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix) แล้วอุตสาหกรรมจะถือว่ามีทั้งจุดแข็งและอุปสรรค จึงควรใช้จุดแข็งของ อุตสาหกรรม ที่มีอยู่ขยายการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม และหาแนวทางป้องกันอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นควบคู่กันไปด้วย

ขั้นตอนการจับคู่' (the matching stage)

1. เมตริกอุปสรรค โอกาส จุดอ่อน จุดแข็ง (TOWS Matrix)

จากผลการประเมินปัจจัยภายในด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix--IFE Matrix) ได้คะแนนรวมของคะแนนถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2.35 และผลการประเมินปัจจัยภายนอกด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix) ได้คะแนนรวมของคะแนนถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2.45 น่าวิเคราะห์ในเมตริกอุปสรรค โอกาส จุดอ่อน จุดแข็ง (TOWS Matrix) จะได้ว่า อุตสาหกรรมจะอยู่ในช่วง ST มีทั้งจุดแข็งและอุปสรรค ดังแสดงในภาพที่ 3

คะแนนค่าหัวหน้าครัวเมตริกประเมินปัจจัยภัยใน

ดัชนีความเสี่ยงของภัยสุขภาพต่อสุขภาพทั่วไปของมนุษย์

	เข้มแข็ง	ปานกลาง	อ่อนแอด
3.00-4.00			
2.00-2.99		Glass	
1.00-1.99			

ภาพที่ 2 เมตริกปัจจัยภัยในและภายนอกของอุตสาหกรรมกระจก

ที่มา: จากการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์เมตริกปัจจัยภัยในและปัจจัยภัยนอก ของอุตสาหกรรมกระจก ปรากฏว่าคะแนนค่าหัวหน้าครัวเมตริกประเมินปัจจัยภัยในมีค่า 2.35 และคะแนนค่าหัวหน้าครัวเมตริกปัจจัยภัยนอกมีค่า 2.45 ซึ่งกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรม คือ กลยุทธ์การกระจายอุตสาหกรรมที่เกี่ยวพัน กลยุทธ์การกระจายตัวตามแนวคิด กลยุทธ์การกระจายตัวตามแนวโน้ม และกลยุทธ์การร่วมลงทุน

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
โอกาส (Opportunities)	SO : มีจุดแข็งและโอกาส	WO : มีจุดอ่อนและโอกาส
อุปสรรค (Threats)	ST : มีจุดแข็งและอุปสรรค	WT : มีจุดอ่อนและอุปสรรค

ภาพที่ 3 เมตริกอุปสรรค โอกาส จุดอ่อน และจุดแข็ง ของอุตสาหกรรมกระจาย

ที่มา: จากการวิเคราะห์

จากเมตริก อุปสรรค โอกาส จุดอ่อน และจุดแข็ง สามารถกำหนดกลยุทธ์ให้กับอุตสาหกรรมกระจาย ได้ดังนี้

1. กลยุทธ์จุดแข็งและโอกาส

1.1 พัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีความแตกต่างจากประเทศคู่แข่ง และตรงความต้องการของผู้บริโภค

1.2 ขยายตลาดไปยังตลาดต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศไทยเพื่อนบ้านในแถบอาเซียน และประเทศที่มีการค้าเสรีกับประเทศไทย รวมทั้งประเทศที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง

1.3 โฆษณาประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์ให้ผู้บริโภคเข้าใจถึงประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่ประทับใจ พลังงาน และช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม

- 1.4 พยายามเจาะตลาดเดิมให้มีผู้บริโภคใช้มากขึ้น และขยายตลาดใหม่ให้กว้างขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้ผลิตภัณฑ์จาก
 - 1.5 ขยายอุตสาหกรรมกระจายไปเชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. กลยุทธ์จุดอ่อนและโอกาส
 - 2.1 ขยายฐานตัวแทนจำหน่ายไปยังต่างจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะจังหวัดที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง
 - 2.2 หาแหล่งพลังงานที่มีราคาถูกมาใช้ในกระบวนการผลิต
 - 2.3 สนับสนุนให้ความรู้และประชาสัมพันธ์แก่ผู้บริโภคในการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ประดับพลังงาน และรักษาน้ำเสีย
 - 2.4 ทำการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีความแตกต่างเหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละประเภท
 - 2.5 ร่วมทุนกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ผลิตภัณฑ์จาก
3. กลยุทธ์จุดแข็งและอุปสรรค
 - 3.1 ปรับปรุงผลิตภัณฑ์กระจายและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อสนองต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค
 - 3.2 ขยายฐานตัวแทนจำหน่ายไปยังจังหวัดที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และประเทศที่มีการเปิดเสรีการค้ากับประเทศไทย
 - 3.3 ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ผู้บริโภคในการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ผ่านตามสื่อต่างๆ
 - 3.4 ร่วมทุนกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ผลิตภัณฑ์จาก
 - 3.5 ทำการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีความแตกต่างเหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละประเภท
4. กลยุทธ์จุดอ่อนและอุปสรรค
 - 4.1 ขยายฐานตัวแทนจำหน่ายไปยังจังหวัดที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ หมายความว่าการประดับพลังงานในกระบวนการผลิต และลดค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ประเทศไทยเริ่มมีโรงงานผลิตกระจาดครั้งแรกในปีพ.ศ. 2506 หรือประมาณ 40 ปีที่ผ่านมา โดย บริษัท กระจกไทย จำกัด เป็นบริษัทแรก ต่อมาเปลี่ยนเป็นบริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด ก่อนปีพ.ศ. 2532 ตลาดของอุตสาหกรรมกระจกแผ่นมีลักษณะเป็นตลาดผู้ขายเดียว ในปีพ.ศ. 2532 บริษัท กระจกสยาม จำกัด ได้เปิดดำเนินการผลิต บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด ก็ยังเป็นผู้คง壇ตลาด จนกระทั่งปี พ.ศ. 2534 บริษัท บางกอกโฟลทกลาส จำกัด และปีพ.ศ. 2535 บริษัท กระจกสยามการ์เดียน จำกัด ได้ดำเนินการผลิต ลักษณะ โครงสร้างของตลาดจึงเปลี่ยนมาเป็นตลาดผู้ขายน้อยราย จนถึงปัจจุบัน โดยที่ บริษัท กระจกไทยอาชาชี จำกัด ยังเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ เพราะได้รวมธุรกิจ กับ บริษัท บางกอกโฟลทกลาส จำกัด (เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545) จึงเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมกระจกมีการรวมตัวเป็นกลุ่มบริษัท ประกอบกับอุตสาหกรรมกระจกเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ได้รับการคุ้มครองจากภาครัฐ ทั้งในด้านการส่งเสริมการลงทุน ด้านวัตถุคุณภาพ กฎหมายสงวนไว้สำหรับอุตสาหกรรมในประเทศไทย และด้านการส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์กระจก ตลอดจนนโยบายทางด้านการค้ากับกลุ่มประเทศในอาเซียนด้วยกัน

จากอดีตที่ผ่านมากระจกจัดว่าเป็นสินค้าที่ไม่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากนัก เนื่องจากมีวัสดุก่อสร้างชนิดอื่นที่ผู้บริโภคสามารถเลือกใช้ได้ เช่น ปูนซิเมนต์ และไม่เป็นต้น อีกทั้งประเทศไทยยังไม่มีการผลิตอยนต์มากเหมือนเช่นปัจจุบัน หลังจากวัสดุทดแทนชนิดอื่นได้ลดน้อยลงและประเทศไทยได้กลายเป็นฐานการผลิตอยนต์ที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคนี้ ประกอบกับสนับสนุนของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปและหันมาให้ความสำคัญต่อการประหยัดพลังงานและรักษาน้ำสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีความรู้ในการ

เลือกใช้สินค้ามากขึ้น ทำให้ปริมาณความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์กระจายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การวิจัยฉบับนี้ จึงได้ทำการวิเคราะห์เพื่อศึกษาแนวโน้มความต้องการใช้กระจายในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2547-2551 โดยใช้ข้อมูลในอดีตที่ผ่านมาเป็นเวลา 11 ปี คือ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2536-2546 มาใช้วิเคราะห์ผล ปรากฏว่าในระยะ 5 ปี ข้างหน้า ปริมาณความต้องการใช้กระจายจะประมาณ 661,475 693,113 715,846 745,493 779,900 เมตริกตัน ส่วนการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากผลการประเมินปัจจัยภายในด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยภายใน (Internal Factor Evaluation Matrix--IFE Matrix) ได้คะแนนรวมของคะแนนถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2.35 และผลการประเมินปัจจัยภายนอกด้วยเมตริกการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factor Evaluation Matrix--EFE Matrix) ได้คะแนนรวมของคะแนนถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 2.45 ดาวเคราะห์ในเมตริก อุปสรรค โอกาส จุดอ่อน จุดแข็ง จะได้ว่า อุตสาหกรรมกระจายอยู่ในช่วง ST มีทั้งจุดแข็งและอุปสรรค กดบุทธิ์ที่ใช้จุดแข็งและอุปสรรค ได้แก่

1. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์กระจายและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อสนองต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค
2. ขยายฐานตัวแทนจำหน่ายไปยังจังหวัดที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและประเทศที่มีการเปิดเสรีการค้ากับประเทศไทย
3. ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ผู้บริโภคในการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ผ่านตามสื่อต่าง ๆ
4. ร่วมทุนกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ผลิตภัณฑ์กระจาย
5. ทำการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีความแตกต่างเหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละประเภท

ข้อเสนอแนะ

จากผลงานการศึกษาในครั้งนี้ สามารถสรุปข้อเสนอแนะที่จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมกระเจ้า ได้ดังนี้

1. อุตสาหกรรมกระเจ้าของไทย ควรเร่งพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย เพื่อสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ประเภทที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อลดการนำเข้ากระเจ้าจากต่างประเทศ รวมทั้งกำหนด กลยุทธ์ในการส่งเสริมการขายเพื่อสร้างความเข้าใจและแรงจูงใจให้กับผู้บริโภค
2. ภาครัฐควรให้การสนับสนุนการหาตลาดส่งออก และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน โดยจัดตั้งศูนย์ฯ ให้กับผู้ประกอบการที่ต้องการส่งออกสินค้า
3. รัฐบาลควรเร่งรัดปรับโครงสร้างภาษีอย่างต่อเนื่อง และชัดเจนเพื่อกระตุ้นให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่อง อีกทั้งหาแนวทางป้องกันการทุ่มตลาดและการกีดกันทางการค้า

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์ความต้องการใช้กระจุกโดยใช้โปรแกรม SPSS

Regression

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	VAR00004	.	
	VAR00003		Enter
	VAR00002 ^a		

a. All requested variables entered.

b. Dependent Variable: VAR00001

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.984 ^a	.969	.956	21255.5114

Model Summary

Model	Change Statistics				
	R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.969	73.462	3	7	.000

a. Predictors: (Constant), VAR00004, VAR00003, VAR00002

ANOVA^b

	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	99570219543.040	3	33190073181.013	73.462	.000 ^a
	Residual	3162577361.505	7	451796765.929		
	Total	102732796904.5	10			

a. Predictors: (Constant), VAR00004, VAR00003, VAR00002

b. Dependent Variable: VAR00001

Model	Coefficients ^a						
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		t	Sig.	95% Confidence Interval for B
	B	Std. Error	Beta				
1 (Constant)	-1807904.381	629590.686			-2.872	.024	-3296649.786 -319158.975
VAR00002	-.566	.409	-.271	-1.384	.209		-1.532 .401
VAR00003	.147	.062	.260	2.349	.051		-.001 .294
VAR00004	36032.793	9912.162	.696	3.635	.008		12594.256 59471.331

a. Dependent Variable: VAR00001

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	VAR00003	.	Enter
	VAR00002 ^a		

a. All requested variables entered.

b. Dependent Variable: VAR00001

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.962 ^a	.925	.906	40621.4260	1.191

a. Predictors: (Constant), VAR00003, VAR00002

b. Dependent Variable: VAR00001

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	162234107057.3	2	81117053528.668	49.159	.000 ^a
Residual	13200802033.573	8	1650100254.197		
Total	175434909090.9	10			

a. Predictors: (Constant), VAR00003, VAR00002

b. Dependent Variable: VAR00001

Model	Coefficients ^a					
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		t	Sig.
	B	Std. Error	Beta			
1 (Constant)	597155.878	43025.057			13.879	.000
VAR00002	-2.662	.275	-.976	-9.671		.000
VAR00003	.355	.074	.482	4.779		.001

a. Dependent Variable: VAR00001

Residuals Statistics ^a					
	Minimum	Maximum	Mean	Std.Deviation	N
Predicted	293046.8750	638688.2500	442090.9091	127371.1534	11
Residual	-86039.2031	53926.5273	1587E-11	36332.9080	11
Std. Predicted Value	-1.170	1.543	.000	1.000	11
Std. Residual	-2.118	1.328	.000	.894	11

a. Dependent Variable: VAR00001

Correlations					
		VAR00001	VAR00002	VAR00003	VAR00004
VAR00001	Pearson Correlation	1.000	-.843*	.212	.994*
	Sig. (2-tailed)	.	.001	.531	.000
	N	11	11	11	11
VAR00002	Pearson Correlation	-.843*	1.000	.277	-.831*
	Sig. (2-tailed)	.001	.	.410	.002
	N	11	11	11	11
VAR00003	Pearson Correlation	.212	.277	1.000	.188
	Sig. (2-tailed)	.531	.410	.	.580
	N	11	11	11	11
VAR00004	Pearson Correlation	.994*	-.831*	.188	1.000
	Sig. (2-tailed)	.000	.002	.580	.
	N	11	11	11	11

**.Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

บรรณานุกรม

- จุรี ตาปนานนท์. (2530). **เศรษฐศาสตร์ชุดภาค 3.** กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.
- นราธิพย์ ชูติวงศ์. (2537). หลักการและวิธีใช้คอมพิวเตอร์ในงานสถิติเพื่อการวิจัย.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- นราธิพย์ ชูติวงศ์. (2546). **เศรษฐศาสตร์การจัดการ.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลจันทร์ จาเรวะรณชัย. (2542). **โครงสร้างตลาดและพฤติกรรมการแข่งขันอุตสาหกรรม.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปิยะจิตร สมิทธิวงศ์. (2539). **การศึกษาภาวะเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมปูนซิเมนต์และแนวโน้มในอนาคต.** วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พินุล ทีปะปาล. (2546). **การจัดการเชิงกลยุทธ์.** กรุงเทพมหานคร: ออมการพิมพ์.
- เพ็ญจันทร์ พลเศรษฐีเลิศ. (2537). **โครงสร้างการผลิต การตลาด และการคุ้มครองอุตสาหกรรมกระเจดับแห่นในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศารินทร์ ชื่นอารමณ์. (2544). **การศึกษาภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหินอ่อนและแนวโน้มในอนาคต.** วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุภสิทธิ์ จำปาวงศ์. (2543). **การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมกระเจดับแห่นของประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2539). **ถึงที่แห่งใดๆ ก็ได้!** สำหรับอุตสาหกรรมเก็บและกระจาย.
- กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2538). การศึกษาสภาวะ โครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เก็บและกระจาย. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2540). การศึกษาภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระจาย แผน. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สำอางค์ งานวิชา. (2539). การบริหารการตลาด. กรุงเทพมหานคร: ไอเดียนสโตร์.
- สิรินทร์ ปิยพุทธ์. (2541). โครงสร้างอุตสาหกรรมและอุปสงค์ของแผ่นดินในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัครรัตน์ แสงวิภาค. (2547). การตลาดระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.